

جوّناسانی نہوروس

ناوی کتیب: جوّناسانی نهورهس نووسینی: ریچارد باخ بابهت: روّهان بابهت: روّهان موّنتاژی کوّمپیوتهر: به ختیار نهوره حمان هه له چنی: سارا عه بدوللا تیراژ: ۱۰۰۰ دینار نرخ: ۲۰۰۰ دینار ثماره ی سپاردن: (۱٤۲۱)ی ۲۰۰۹ چاپخانه ی: دوره م سالی ۹۰۰۶ چاپی: دوره م سالی ۹۰۰۶ کوردستان - سلیمانی و په خشی سه رده م کوردستان - سلیمانی www.serdam.org

جوّناسانی نہوروس

وهرگێڕانی ئازاد بهرزنجی کوردی - ئینگلیزی

سلیمانی - ۲۰۰۹

زنجیرهی کتیبی دهزگای چاپ و پهخشی سهردهم کتیبی سهردهم ژماره (٤٩٣)

سەرپەرشتيارى گشتيى زنجيرە ئازاد بەرزنجى

پیشکهشه به:

جوّناسان

ئەو نەورەسە راستەقىنەيەى كە لە ناخى ھەر يەكىكماندا دەۋى.

فرین بەرەو تروْپکەکان

رئیوه کاتیک حهز به بهرزبوونهوه دهکهن، سهیری سهروو خوّتان دهکهن، به لام من بهرادهیهک بهرزبوومه ته وه که ئیستا دهروانمه خوار پییهکانم، نیچه/ زهردهشت بهمچوره ئاخافت

ئەم كتيبه حيكايەتيك نييه بق منالان، بەلكو حيكايەتيكه بق هەموو مرق قيك. چيرق كيكه سەبارەت به مرق ق و مرق قايەتى، سەبارەت به جەربەزەيى و رافزى.

یاخیبوونهکهی جوناسانی نهورهس یاخیبوونیکه در بهو دابونهریت و کوتانهی که روح له چوارچیوهیه کی تهسکدا قهتیس ده کهن. یاخیبوونیکه له پیناوی که شفکردنی رهههنده پهنهانه کانی بوون و ژیاندا، له پیناوی خودوزینه و هو خولقاندنی به های تازه و مالئاوایی له به ها کون و به سه رچووه کان.

جۆناسان دەيەويت لە چوارچيوەى ئەو ژيانە نزم و بى بەھايەى بىتە دەرى كە ھەمووى تەرخانە بۆ خواردن و خەوتن و ھەلپەكردن لەپىناوى گوزەراندا. ئەو چىتر نايەويت وەكو نەورەسەكانى ترى ناو گەلە نەورەسەكەى، ژيان بەرىتە سەر، و بەلاى ئەوھوە ئەو جۆرە ژيانە جگە لە ژيانى شەرم و نەنگى ھىچى تر نىيە. بەلاى جۆناسانەوە بوون و ژيان ماناى قوولتريان لەناو خۆياندا حەشار داوە، و ئەمىش دەيەويت شىروازە نوييەكانى ژيان تاقى بكاتەوھو بۆ

ئهم مهبهستهش به ئیرادهیه کی شینگیره وه گشت تواناکانی خوّی دهخاته گهرو له وه سلّ ناکاته وه جاریک و دووان و سیان دووچاری شکست بینت. ئه و دهیه ویّت دونیای تازه کهشف بکات و بق ئه و ریّگایه ش دهبیت به رگه ی ئه زموونه سهخته کان بگریّت. گهله نه وره س و دنیا دیده کانی گهله چه ند جاریک ئاگاداری ده که نه و از له و سه رکیشییه ی بهینیّت و وه کو هه و نهوره سیکی تر ملکه چی یاساو ریساکانی گهله بیت. به لام ئه و گوی بق حه کیم و پیره نه وره سه کان شل ناکات و ته نانه ت کاتیک فیری چه ند شیواز یکی تازه ی فرین ناکات و ته نانه ت کاتیک فیری چه ند شیواز یکی تازه ی فرین ده بین بین، سووکایه تیی پی ده که ن، به لام ئه و هه ر له سه ریاخیبو و نه که ی سوور ده بیت و ده سبه رداری عه شقی یاخیبو و نه که ی خوی سوور ده بیت و ده سبه رداری عه شقی یه یه یب ده که ن و بالابوون نابیت.

جۆناسان دەلىّت ئىمە بۆ ئەوە نەھاتووىنەتە دونياوە ھەر بخۆين و زاوزى بكەين، بەلكو تا بەراستى بژين و پەى بە رازو نەيّنىيە جوانەكانى ژيان بەرين و ئازاد بين، نەك كۆيلە.

دواجار، وهکو چارهنووسی ههر یاخیبوویهکی راستهقینه، جۆناسان لهلایهن گهلهوه دهردهکریت و به نهفرهت دهکریت، بهلام چ باک، ئهو به تهنیا خوّی بهرهو بهرزاییهکان له شهقهی بال دهدات و روّژ دوای روّژیش زیاتر فیری هونهرهکانی فرین دهبیت و نوورانی تر دهنوینیت، بهلای جوّناسانهوه قورسترین جوّری فرینیش ئهو فرینهیه که بهرهو دونیای عیشقی راستهقینه ئازادیی راستهقینهمان دهبات، و پیویسته ههموومان فیری ببین، بهلای ئهوهوه، نهورهسهکان چهند

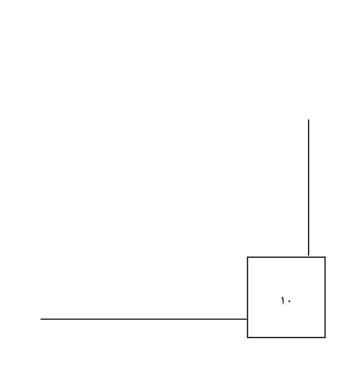
بەرزتر بفرن، ئەوەندە دووربينتر دەبن.

گهرچی جۆناسان باجی ئه و یاخیبوونهی دهدات و زۆر ئازار دهدریّت، به لام دواجار له و عیشقه یدا به تهنیا نامیّنیّته و هودند نهوره سیّکی لاو عهودالّی دونیاو ریّگاکهی دهبن و داوای لیّ دهکهن ئهوانیش فیری فرین بهره بهرزاییهکان بکات. ئیدی ئهوان دریّژه به ریّگای فرین و یاخیبوون دهدهن و جوّناسانیش وردهورده دهچیّته تهمهنه و ههر چه لاوی دهمیّنه و ه

نووسهری ئهم کتیبه (پیچارد باخ)ه، که نووسهریکی ئهمریکاییه و له سالی (۱۹۳٦)دا هاتوّته دونیاوه، له هیزی ئاسمانیی ئهمریکاییدا فروّکهوان بووهو چهند کتیبیکی سهباره ت به فرین نووسیوه.

جۆناسانى نەورەس بە زمانە ئەسلىدكەى خۆى كە ئىنگلىزىيە دەيان جار چاپ كراوەتەوە، و ھەروەھا بۆ سەر دەيان زمانى جىھان وەرگىپراوە. وا ئىمەش لىرەدا، جگە لە دەقە كوردىيەكە، دەقە ئەسلىدكەش دەخەينە بەرچاوى خوىنەر، و بە ئومىدىن گەشتىكى ئەفسووناوى لەگەل جۆناساندا بكات.

ئازاد بەرزنجى

فرین بہ شیْوازیْکی دی

یاخیبوون، ههولدان بۆ خۆدیتنهوه لهودیو سنووره پهسهندکراوهکانهوه، شکاندنی نهریته چهسپاوهکان، به کورتییهکهی، تازهکاری و سهرپیچیکردن له ههلقهی پیرۆزی دهستهو گهله، خاسییهته ههره دیارهکانی دهقی (نهورهس) پیکدههینن. جۆناسان بهرلهوهی قارهمان و رابهر و پیشرهویک بی، بهر لهوهی کهلکهلهی بوون به ماموستا و سهرپهرشتکار و پیشهواییکردن له سهری دابی، ویژدانیکی راستهقینهیه که دهیهویت به حهقیقهتی خوی بگات.

 زیاتریش له جۆناسان، بتوانین گۆرانی له وینای خۆماندا بۆ قارەمان بهینینه دی.

تهنیایی، یه کی له سیفه ته هه ره دیاره کانی جوناسانه، له کاتیکدا قاره مانه کانی خهیال و واقیعی ئیمه (به ئایینی، سیاسی و کومه لایه تی و ئهده بیشیانه وه) به قه له بالغییه کی چر، ده ست و پیوه ندیکی زور و غولام و نوکه ری بی ئه ندازه چوارده و ریان گیراوه، به لام ته نیایی جوناسان به مانای دابرانی ئه و له گهله تینه گهین، چونکه جگه له وه ی ئه و دابرانی ئه و له گهله تینه گهین، چونکه جگه له وه ی ئه و چاود نیریکه ریکی و ردی هه مو و ئه و دیارده و شتانه یه که له ناو ده سته ی نه و ره ساندا به دیار ده که و بزاوت و یاسای خود و ینه ردی نه و مونولوگیکی چردا هه لده سه نگینی. خود و اندن سیفه تیکی تره که قاره مانیتی جوناسان له که واته خود و اندن سیفه تیکی تره که قاره مانیتی جوناسان له قاره مانانی تر جوی ده کاته وه. ئه و له ته نیاییه کانیان پتر له قاره مانانی تر جوی ده کاته وه. ئه و له ته نیاییه کانیان پتر له هه رکاتی شور شگیرتر و سه رنج راکیشتر و که مدو و تره.

کهمدوویی و مۆنۆلۆگ ئهو خهسلهتانهن که له جیهانی عارف و موتهسهوف و لای پالهوانی نووسهره گهورهکانی جیهان دووباره دهبنهوه: (دویستۆفسکی، پروست، ئۆنامونۆ...) دوو حالهتن له سهقهری دهروونیان بۆ پهیوهندیکردنی نهفس یان (خود) به خۆیهوهو، بۆ چرکردنهوهی نیگای دهروون لهسهر ههستی خۆی، بهلام مۆنۆلۆگ توانای رهوانبیی و خوتبهدانی دریی خایهن کهم دهکاتهوه. رستهکان کورتن و به مانا و دهلالهتی ههمهچهشن بارگاوی بوون، به جۆری که بهتهنیا جاری خویندنهوهو گوی بۆ گرتن خویان بهدهستهوه بهتهنیا جاری خویندنهوهو گوی بۆ گرتن خویان بهدهستهوه بهتهنه نهدهن نهدهن دهقاودهق بهییچهوانهی رهوانبیی و بهدهم

و دووسی و قسه حازریی دنیایی قارهمانی قه له بالغه وهیه. کیشه ی نهم قارهمانه ش نه وه یه به رده وام فری ده دات و له به رهه مهیناندا ده سته وه ستانه. نه و زوّر سه رسو و رهینه رانه له ساتی (ئیستا) دا رامان ده گری و به حه په ساوی ده مانهی لیته وه ، به لام تویشه به رهیه کمان بق هه واری داهاتو و ناداتی. هینده ی ده یه وی یه کمان خات و له قالبمان بدا، بوارمان بق ناره خسینی ئازادانه خه یالمان چالاک بیت.

کهواته ئازادی دان به خهیال خهسلهتیکی تری کاراکتهری قارهمانبوونه بهشیوه جوّناسانییهکهی. خهیال بهرههمهینانی جیهانیکی ئازاده لهپیناوی خوّدهربازکردن له کوّنتروّلی گهلهو دهستهی نهورهسان، تاریکستانی نییه بوّ پهلهقاژی و سهرلیتیکچوون، بهلکو نیشتمانیکه بوّ دالدهدانی خودیتی لهبهردهم شالاوی دهستهدا، بکهری نهتوانی خهیالکاتهوه نایشتوانی بوونیکی سهربهخوی ههبی، وه کیشهی زوّربهی قارهمانه دینی و کوّمهلایهتی و سیاسییهکان ئهوهیه که ناتوانن بایهخ به خهیال بدهن، ههر بوّیهشه بوونی ئهوان بوونیکه له دوای بوونیکی ترهوه: (کتیبه پیروّزهکان پهیمان و سهنهدهکان و بهرنامه سیاسییهکان).

جۆناسىان نايەوى لەوديو ھىچ بوونىكى ترەوە بىت. ئەو دەيەوى بوونى يەكەم بەدەست بھىنى.

به واتایه کی دی، ئه و شهیدای ئه زمو و نکردن و تاقیکردنه و ه فیربوونی هه مو و ئه و هونه رانه یه که ده شیت هه ربوویه ک له ما و هی عومری خویدا پییان بگا و فیربین. هه ر له به رئه مه شه جوناسان قاره مانیکه (دیسانه و ه به پیچه وانه ی قاره مانه زمینییه کانی ئیمه و ه) به توندی د ژبه (نه مری) یه چونکه نه مری

سىيفەتىكە بەپيويست قارەمان راپىچ دەكات لەۋىر ركىفى شوين و زەماندا بمىنىتەوە، (ئەمەش ئەو حىكمەتەيە كە جۆناسان لە چيانگ-ى يېرە نەورەسەوە فىرى دەبىت).

(نهمربوون). خۆزگەيەكى مەرگخوازانەيە و تەمەنناى دەروونە بۆ لەناوبردنى جەستەو كوشتنى مەبدەئى چێژ. دەروونى مەرگخواز ئامادەيى جەستە لە واقيعدا رەت دەكاتەوەو دەيكاتە پەيكەرێكى وشك، بەلام شەيدايى جۆناسان بۆ تاقيكردنەوەى بەردەوام و شكاندنى سنوورە ديارەكان، لەھەمانكاتيشدا ئامادەكردنەوەى جەستەيە لە واقيعدا، ئەو ژيان بە پانتاييەكى نەبراوەى ئەزمووون و تاقيكردنەوەى توانا و حەزەكانى دەزانێت و ناشيەوێت لە پاش مردنى لە بارەيەوە (واتەوات بلاوبكەنەوە و بيكەن بە خواوەند)، چونكە ئەو تەنيا (نەورەسێكە حەز بە فرين دەكا) و ھيچى تر...

تیکه لبوونی جوناسان لهگه آنه ورهسه یاخییه کانی تر و کوکردنه و هیان، له نیهتی بوون به سهردار و رابهر و فهرمانداریکردنیانه وه نههاتووه.

چونکه وهکو پیشتر هیمای بن کرا: جوناسان سیفاتی ئهو کاراکتهرانهی زور بهکزی تیدان و چاوه پی ئهوهی لی ناکری تهختی داگیر بکا!.. ئهوهی ئهو لهم هاوده میی و نزیکبوونه و هیه چاوه پی دهکات، گرپینه وهی ئه زموونه کانه لهناو دهسته ی نهوره سه کاندا و که له که کردنی سه رمایه یه کی زور تره له پیناوی فریندا به شینواز یکی تر، نه ک به رهه مهینانه وهی که سیتی خوی له که سیتی ئه وانی تردا. یا خود موتور به کردنی خه سله ته کانی خوی له سه ر پانتایی بوونی ئه وانی تر (که دیسانه وه گه رسیفه تیکی دیاری قاره مانه کانی دنیای ئیمه یه)، چونکه گه ر

ئهمهی بکردایه، ئهوا دهبووه دیکتاتوری بهسهر خهیال و جیاوازییهوه. دهبووه سهرداریکی تری قهبیلهی نهورهسان و ئهرکی سهرهکیشی دوای تیربوونی چیکهلاانهی، دهبووه پاریزگاریکردنی ئهو یاسایانهی پیشتر لییان ههلگه پاریووهوه! بویه به باریکی تردا دهتوانین بلیین: شوپش و یاخیبوونی جوناسان شوپشیکه لهپیناوی هیشتنهوهی جیاوازیدا و پوچوونیکه به ناخی (خود)دا بو بهرگریکردن له سهربهخویی خوی. جا ئهگهر ههر حهزیش بکهین ناوی بو جوری قارهمانی خوی. جا ئهگهر ههر حهزیش بهوه من پیشنیاری ئهوه دهکهم خو ناوه (قارهمانی ئاگایی) بیت، چونکه تهنیا دوزینهوه و گهیشتنه به ئاگاییهکی جوناسانی که پرنگارمان دهکا له دنیای پرفریووی قارهمانانی ئهمرق.

پیم وایه ههر ئهمهشه بوته ئهنگیزهی هاوریی پرکار و بهریزم (ئازاد بهرزنجی) تا بوارمان بو برهخسینی له ریگهی زمانی کوردییهوه به دنیای جوناسان ئاشنا ببین و به خوماندا روچین..

بۆچى نا؟ رەنگە فير بين بير لە شيوازيكى ترى فرين كەنئەوە.

پیبوار سیوهیلی – دانیهارك

بهیانی بوو، خوّره لاوهکه توّزی ئالتوونی بهسهر ورده شهیوّلهکانی هیوریی دهریادا دهیرژاند.

بەدریّژایی میلیّک له کهنار دەریاکه، بەلەمهکانی راوهماسی بەسەر رووى ئاوەكەرە جينى خۆيان خۆش كردبور. ئارەزووى قاوبه لتی له نیو گهلهی نهورهساندا جوش و خروشی سەندبوو. ھەزاران نەورەس بەسەر وردە خۆراكى سەر ئاو كەوتووى ناو دەرياكەدا، بەملاولادا بالەفرىيان دەكردو دەگەل يهكتردا له پيلهدا بوون. رۆژێكى ترى پر ژاوهژاو بهرێوه بوو. جۆناسانى نەورەس دوور لە رۆخى رووبارەكەو بەلەمەكان، له چۆلەرانىيەكدا سەرگەرمى مەشقى فرين بوو. لە بلندايى سهد پیوه، پییه پهردارهکانی هینایه خوارهوهو دهنووکی بق سهرهوه بهرز كردهوهو، بق هه لْكَيْرانهوهي بالهكاني كەوانەپەكى بە ئازارى پېك ھېنا، ئەم كەوانەپە بۆ ئەوە بوو كه لەسەرخى بفرىت و، ئەوە بوو ھىند لەسەرخى دەفرى كە با بەروويدا دەپچرپاندو، ئۆقپانووسەكەش لە خوارەوە ھيمن دەپنواند. بەرادەپەک ھەستەكانى خۆى چر كردبوونەوە كە چاوهکانی قیچ ببوونهوه، ههناسهی له سینهی خویدا بهند كردبوو، تهواوي تين و تاوي خوّى كوّكردهوهو كهوانهكه كهميك فراوانتر بوو. هاوئاههنگيي بالكاني شيواو له جووله كەوت و بەربۆوە. ههروهكو دهزانن نهورهسهكان له كاتى فريندا ههرگيز نالهنگين و له جووله ناكهون. وهستان له كاتى فريندا؛ له فهرههنگياندا نهنگى شورهييه. وهلى جوناسانى نهورهس كه بى هيچ شهرميك سهرلهنوى بالهكانى له كهوانهيهكى تهواو لهرزينهردا كردهوه، هيدى هيدى و بر جاريكى دى له جووله كهوتهوه.

ئهم بالندهیه کی ئاسایی نهبوو. زوّربه ی نهوره سه کان ههر ئهوهنده خوّیان ماندوو ده کهن که فیری زانیارییه ساده کانی فرین بن، واته چوّن له روّخی ده ریاوه بوّ گهران به دوای خوّراکدا بفرن و بگهریّنه وه. به لای زوّربه ی نهوره سانه وه ئهوه ی گرنگه؛ پهیداکردنی خوّراکه نه ک فرین، به لام به لای ئهم نهوره سه وه گرنگ فرین بوو نه ک پهیداکردنی خوّراک. جوّناسانی نهوره سه ههموو شتیک زیاتر سهوداسه ری فرین بوو.

ئەو دەيزانى مەلەكانى دىكە لەم رېيەدا ھاوبىرى نابن. تەنانەت باوك و دايكىشى ترسىيان لى نىشتبوو؛ چونكە جۆناسان تەواوى رۆژى بە تەنيايى بەسەر دەبىردو، لە بەرزاييەكى كەمىشەوە سەدان جار سووكەفرىنى ئەنجام دەدا.

بۆ نموونه ئەو نەيدەزانى بۆچى كاتىك لە بەرزاييەكى كەمتردا كە بە باللە نيوە كراوەكانىيەوە بەسەر ئاوەكەدا دەڧرى، گەر تەقەلاى بكردبايە؛ دەپتوانى ماوەيەكى زياتر لەھەوادا بمىنىتەوە. ئەو كاتانەى قاچەكانى بەنى ئاوى دەرياكەدا شلپەشلپيان دەكرد؛ ڧرىنە سووكەكانى كۆتاييان نەدەھات. ڧرىنەكەي وەختى دەگەييە ئاكام كە قاچەكانى توند بە ژىر

سكى خۆيەوە دەنووساندو، جەستەى بەر رووى دەرياكە دەكەوت و رېڭايەكى درېژى لە دواخۆيەوە جى دەھىيىت، كاتىكى پېيەكانى بۆ ئاسىمان بەرز كردەوە و بەرەو كەنار فرى مەودايەكى درېژى بەسەر لمەكەدا برى پاشان بەشەقاونانەوە گەرايەوە؛ ھەنگىنى.. باوك و دايكى بەراستى ترسان.

دایکی وتی: ((بو جوناسان.. بو؟! بوچی لات نهنگه وهکو بالندهکانی دی یهکیک بیت له گهله؟! بو واز له فرینی کورت ناهینیت بو سهقاقوش و شینه شاهوکان؟ بو دهم له هیچهوه نادهیت جون؟ ئهوهتانی بوویت به مشتیک پهرو ئیسقان!)).

جۆناسان وتى: ((دايه، ئەوەم بەلاوە گرنگ نييه، با بووبم به مشتێک پەڕو ئێسقان. من تەنها دەمەوێ بزانم له ھەوادا چيم پێ دەكرێو چيم پێ ناكرێ. تەنها ئەوەندەو بەس. من تەنها دەمەوێ ئەوە بزانم)).

باوکی به میهرهبانییه وه وتی: ((گوی بگره جۆناسان، ئهوهنده ی نهماوه بۆ زستان ئهوسا ئه و بهلهمانه تهنها چهند دانهیهکیان دهمیننه وه و، ماسییه مهله وانه کانیش بهره و قوو لایی هه لدین. ئهگهر ههر پیویسته فیر بیت؛ که واته فیری پهیداکردنی خوراک به. فرین خوشه، به لام خوت ده زانیت سووکه فرین نان نییه تا بیخویت. ئه وه ته له یاد نه چیت که فرین بوانیت خوراک پهیدا بکهیت)).

جۆناسان به گویزایه لییه وه سهری راوه شاند. رو ژانی دواتر هه ولی دا وه کو نهوره سه کانی دی رهفتار بکات. به راستیشی بوو.

لهگه ل گهله دا و له نزیک لهنگه رگه و بهلهمه کانی راوه ماسییه و ه به ناسازی دهیقی داند و پهلی ده کوتا.

هه لمه تی بق پارچه نان و ماسییه کان دهبرد، به لام ههرچه ندی کوشا؛ نهیتوانی به مجوّره هه لبکات. بیری کرده وه که ته واوی ئه م شتانه بی به هان، ئه و ماسییه ی که هه روا به ئاسانی چنگی نه که و تبوو؛ فرییی دا بق پیره نه ورهسیکی برسی که دوای که و تبوو. له دلی خویدا و تی: ((دهمتوانی ئه م ماوه یه خوّم به فیّری فرینه وه خه ریک بکه م، زوّر شت هه ن که پیّریسته فیّریان بم)).

ئەوەندەى پى نەچوو دىسانەوە جۆناسانى نەورەس پەناى بۆ تەنيايى بردەوە. دوور لە دەريا، برسى وكامەران؛ سەرگەرمى فرين بۆوە.

گرنگ تیژفرین بوو. ئهوه بوو دوای ههفتهیه که مهشق زفر زیاتر لهو نهورهسانه فیر بوو که له فریندا تیژ بوون، له بلندایی ههزار پیوه توند باله کانی لیک داو وه ک تیشکی کی پرشنگدار شهیدایانه رووهو شهپوله کان دابه زیو، تیگهیشت بۆچی نهورهسه کان له شالاوی به هیزو قوول سل ده که نه وی ته نها له ماوه ی شهش چرکه دا توانیی ههفتا میل له کاژیریکدا ببریت، له و خیراییه شدا پاراستنی هاوسه نگیی باللیکدان له گهل به ره و وور فریندا سه خته.

گەرچى وريا بوو، تەواوى ھێزيشى دەخستە كار، بەڵام چەند جارێک لەو خێراييە فرەيەدا ھاوسەنگيى باڵەكانى تێکچوو.

به بهرزیی ههزار پی بلند بوّوه. سهرهتا ههموو توانای خوّی گرد کردهوه، ئینجا بزاوت. بالی لیّک داو راست بهرهوژوور ههلمهتی برد. پاشان ههر ئهوهنده بالی چهپی له کاتی بهرهوژووردا له جووله کهوت؛ به سهختی بهلای چهپدا خولایهوه. بالی راستی نهبزواند تا چاک ببیتهوه. ئینجا وهک زمانهی ئاگرو به تهقلهوه پشتاوپشت بهرهو لای راست پیچی کردهوه. وهختی بهرهوژوور فری؛ نهیتوانی وهک پیویست ئاگای له خوّی بیت. ده جار ههولی دا، به لام ههر ده جارهکه که خیرایی خوّی دهگهیانده حهفتا میل له کاژیریکدا، بیئهوهی بتوانی جلّهوی خوّی بالهکانی شیواو دهینواند و سهرئهنجام له کاتیکا له ههندی شوینی لهشیهوه ئاو دهتکا، بیری کردهوه ((پیویسته له کاتی تیژفریندا نههیلم بالهکانم بیری کردهوه ((پیویسته له کاتی تیژفریندا نههیلم بالهکانم ببزوین. سهرهتا بالهکانم لیک دهنیم تا خیراییم دهگاته پهنجا میل، ئینجا دهیانوهستینم ونایانبزوینم)).

له بهرزایی دووههزار پیوه دهستی پی کردهوه. بهتوندی بهرهوخوارهوه هوروژمی برد، دهنووکی ریک بی خوارهوه و بالهکانیشی راست و کراوه بوون، بی گهیشتن به و مهرامه؛ پیوستی به هیزیکی فره بوو، سهرهنجام ههولهکهی گهیشته ئاکام و خیراییهکهی گهیشته نهوهد میل له ده چرکهدا. جیناسان ریکوردیکی جیهانیی نویی له فرینی نهورهساندا تومار کرد. بهلام ئهم سهرکهوتنه هیندهی نهخایاند. هاوکات لهگهل دهستپیکردنی جووله تازهکهیدا و، لهههمانکاتدا که گوشهی بالهکانی گوری، دووچاری ههمان تهنگوچهلهمه بیووه، له خیرایی نهوه میل له کاژیریکدا؛ وهکو دینامیتیک که

کلاوهکهی بهر شتیک دهکهویّت؛ کهوت. جوّناسانی نهورهس له ئاسماندا هاوسهنگیی خوّی لهدهست دا و کهوته سهر ئاوی دهریاکه که له زبریدا له خشت دهچوو، تیک شکا. وهختی هاتهوه سهر خوّی؛ ههوا تاریک ببوو، ئهمیش بهسهر رووی زیوینی دهریاکهوه مهلهی دهکرد. بالهکانی دهتوت دوو کوّنه ستونی قورقوشمین، به لام باری تیکشکانه که بهسهر پشتیهوه زوّر قورستر دهینواند. تیا مابوو، تاقه ئارهزووی ئهوهبوو که بریا ئهو قورسییهی روّحی دهگوشیّت به رادهیهک دهبوو؛ وردهورده بهرهو قوولایی دهریاکه دهیبردو ئیدی کوّتایی به همهموو شتیک دههینا.

کاتی لهسهر رووی ئاوهکه و به قوولاییه کی کهم خوّی نوقم کرد، دهنگیکی دوورو نامق گیانی تهنییه وه ((ناگهمه مراد، من نهورهسیکم وهیچی دی. سروشتم توانامی دیاری کردووه، گهر قهرار بووایه فیری فرینی زیاتر بوومایه، دهبوایه میشکم بهجوریکی هوشیارانه تر بخولقابایه. گهر پیویستم به تیژفرین بووایه، دهبووایه بالهکانم وهکو بالی باز کورت بوونایه و شکارچیی مشکان بوومایه نهک هی ماسی. باوکم بوراست دهکات. پیویسته له وه زیاتر خوم گیل نهکهم، پیویسته له تهنیشت مالهوه و لهگهل گهله نهورهسهکهمدا بفرم و به بهشی خوّم قایل بم، وهک ههر نهورهسیکی تری بهندی و به بهسرمان)).

دەنگەكە نەماو جۆناسان ئەم قسانەى بە گويدا چوو. شەوانە مالى نەورەس كەنار دەريايە...

سوی*ندی* خوارد که ببیتهوه به نهورهسیکی ئاسایی. ئهمه دهبوره مایهی خوشحالیی نهورهسهکانی دی.

شهکهت و ماندوو له ئاوه تاریکهکه چووه دهری و بهرهو وشکاییهکه فری. به و زانیاریانه خوشحال بوو که دهربارهی فرین فیر ببوو.

با فرینیکی زور بهرزیش نهبی، ئهو خوشحالیهی له خهم و کهسهرهکانی کهم کردهوه.

ناکاو له دلّی خوّیدا وتی: ((به لام نهء... ئهو ریّگایهی گرتمه بهر تهواو. تازه ئهوهی فیریشی بووم به من چی! منیش وهک ئهوانی دی تهنها نهورهسیّکم و هیچی دی. ههروهکو ئهوانیش دهفرم)). پاشان زوّر به سهختی، سهد پیّ بهرهو ئاسمان بلند بوّوه و بوّ گهیشتن به کهنار به هیّزیّکی پترهوه بالهکانی لیّک نا.

ههستی به ئاسوودهیی کرد بق ئهو بریارهی داویهتی که ئیتر وهکو نهورهسهکانی تری گهله رهفتار بکات. ئهوهتانی لهمهودوا ههست به و هیزه ناکات که بق فیر بوون هانی دهدا. ئیدی نه نهبهرد لهگورییه و نه تیکشکان. ئهمهش شتیکی ئارامبهخش بوو، بیرنهکردنه وه.. فرین بهنی تاریکیدا و بهره و رووناکیهکانی کهنار دهریا.. هینده و بهس. له ناخیدا دهنگیکی قوولی هوشیارکهره وه بهرز بقوه ((تاریکی!! نهورهسان ههرگیز له تاریکیدا نافرن!))

به لام جوناسان هیند وریا نهبوو ئه و دهنگه ببیستیت، به لکو پامابوو ((ئای که دیمهنیکی جوانه. مانگ وتیشکی پووناکیهکان لهسهر پووی ئاوهکه دهچریسکینه وه و، پوشنایی چراکانی دهریا دهتارینن. ههموو شتیک هیمن و خاموشه!))

((نزم بهرهوه! نهورهسان ههرگیز له تاریکیدا نافرن. گهر قهرار بووایه له تاریکیدا بفریبایتایه

دەبووايه چاوەكانت چون چاوى كوندەپەپوو بوونايەو، ميشكت پيشكەوتووتر بووايه! دەبووايه باللهكانت وەك بالى باز كورت بوونايه)).

له دور شهوداو له بلندیی سهد پیوه، جوّناسانی نهورهس پیلووهکانی لیک نا. رهنگی ئازارو هزری گوّرا.

((دوو بالى كورت وهك بالى باز!))

((ئەمەيە وەلامى راستەقىنە بۆ من. ئاى كە گىل بووم. پيويستم بە بالى بچووك و بارىكە، بۆيە دەبى بەشى زۆرى بالەكانم بنووشىتىنمەوە و، تەنھا بە نووكى بالەكانم بفرم! دوو بالى كورت!))

دوو ههزار پی له دهریا تاریکهکهوه بهرز بۆوه، به بی ئهوهی بهیلی سامی تیکشکان و مهرگ پهی به دلی بهریت.

بهشی پیشهوهی بالهکانی به لای جه سته یدا راکیشاو ته نها خه نجه ری باریک و چه ماوه ی نووکی باله کانی ره ها کرد تا له بادا بکرینه و هو، له پریکدا به گوژم راسته و خو به ره و خواره و دابه زی.

با له سهریدا توند دهینه راند. حهفتا میل له کاژیریکدا، نهوهد، سهدو بیست و بگره پتر. گوشاری سهر بالهکان له خیرایی سهدو چل میل له کاژیریکدا، کهمتر بوو له گوشاری سهر بالهکانی له خیرایی حهفتا میلدا. قهراغ بالهکانی خوّی توزیک خوار کردهوه و بهسه ر دابه زینه کهیدا زال بوو، ئینجا کهوته سه ر ئه و شه پولانه ی که هیشتا هه ر له هه لکشاندا بوون. جوناسان له به ر تریفه ی مانگه شهودا له گولله توپیکی خوّله میشی ده چوو.

چاوهکانی رووهو با قیچ کردهوهو کهیفی هاتی (سهدو چل

میل له کاژیریکداو به زالبوونیکی تهواویشهوه! ئهگهر لهبری ئهوهی له بهرزیی دوو ههزار پیوه خوّم فری بدهم، ببیته پینج ههزار پی، ئاخو ئهو کات خیراییهکهم بگاته چهند؟!!)

ئەو سىويىندەى لەبىر چووبۆوە كە پيىشان خواردى و، لەگەل بايە توندەكەدا ئاسەوارى نەما.

ويّرای ئهوهش له ئاست ئهو سويّندشكيّنييهی خوّيدا ههستی به گوناه نهدهكرد.

((ئەم جۆرە سويندانە تەنھا بۆ ئەر نەورەسانە باشە كە گويْرايەلىيان پى خۆشە. ئەوەى توانيبىتى لە ڧرىندا دوندە بەرزەكان برەتىنى، پىويسىتى بەم تەرزە سويندو پەيمانانە نىيە)).

لهگه ڵ خورکهوتندا جوناسان دهستی به مهشقهکانی دهکرد. که له بهرزیی پینج ههزار پیوه دهیپوانییه خوارهوه؛ بهلهمهکانی پاوهماسی وهک چهند خالیکی پهرش بهسهر پووی ئاوهکهوه دههاتنه پیش چاوی. گهله نهورهسی بهیانیش که له ههوریکی تاروتهنکی له زهرهی توز پیکهاتوو دهچوو، به دهوریاندا دهسوورانهوه.

خۆشحاڵ و شاد بوو بهوهى زۆر نالهرزى. شانازىى بەوهوه دەكرد كە توانيوىتى بەسەر ترسەكەى دەروونىدا زاڵ بىت. بى زۆر لەخۆكردن شاپەرەكانى لەئامىز گرت.

نووکی باله گۆشهداره کورتهکانی کردهوهو راست بهرهو دهریا وروژمی برد. تا بهرزیی چوار ههزار پی، که گهیشتبووه دوا خیرایی؛ باهوزیکی گهلی توند ههلیکردبوو، یارمهتیی توندفرینی نهدهدا، پاشان راست بهرهو خوار داکشا، بهخیرایی دووسهدو چوارده میل له سهعاتیکدا. دهیزانی گهر

له و ساتانه دا باله کانی بکرینه وه، دهبیته ملینه ها پارچه و هه پرون به هه پرون دهبی، وهلی هه ربه ره و خوار ملی ده نا.. تیژفرین هیزو تین بوو، تیژفرین به خته و ه ری بوو. جوانییه کی پهتی بوو.

که گهییه بهرزیی ههزار پی، دهستی به فرینی ئاسویی کرد. لهدور هاژوهوژی ئه و باهیوزهدا نووکی بالهکانی سهدایهکی نهرم و ئارامی ههبوو، قایخ و پوله نهورهسهکان چون تیرهستیرهیهکی کشاو به بهرچاویدا گوزهریان دهکرد، نهیدهتوانی بوهستیت، تهنانهت نهیدهزانی لهو خیراییهدا چون بسوورپیهوه. بهر ههرچیهک بکهوتبایه، یهکسهر مهرگ دهبووه میوانی، بویه ییلوهکانی لیک نا.

رووداوی ئه و بهیانییه ئه وه بوو که یه کسه ر دوای خورکه وتن، جوّناسانی نه ورهس، ناگه هان به نیو گه له نه ورهسی بهیاندا تیپه ری و به خیرایی دووسه دو دوانزه میل له کاژیریکداو به پیلووی نووقاوه وه، به نیو هاژه ی توندی باو په رو بالدا ده رچوو، ئه مجاره به خت یاری که له نه ورهس بوو، که س تنا نه چوو.

ئەو ساتانەى دەنووكى بەرەو ئاسمان بوو، ھێشتا بەخێرايى سەدو شەست ميل لە كاژێرێكدا دەڧڕى.

وهختی خیرایی خوی تا سهدو بیست کهم کردهوه، دووباره بالهکانی کردهوه، به دووریی چوار ههزار پی له خوار بالهکانییهوه بهلهمهکان دهتوت وردهنانی سهرئاوکهوتووی ناو دهریاکهن.

تهنها بیری له سهرکهوتن دهکردهوه.... دوا تیژفرین! نهورهسیک و به خیرایی دووسهدو چوارده میل له کاژیریکدا! ریکوّردی شکاندبوو، تاقه ساتیکی مهزن و بی هاوتا بوو له میژووی گهلهدا. ئهو ساتانه جوّناسان چاوی به چاخیکی نویدا ههددههینا.

به فرینی بهرهو فهزای ده قهری مه شقی و، نوشتاندنه وهی باله کانی بۆئه وهی له بهرزیی هه شت هه زار پیوه خوّی توند فری بدا؛ ناکاو پهی به نهینی سوو رانه وه برد.

پهی بهوه برد گهر بیتو پهریک له پهرهکانی نووکی بالی تۆزیک راتهکینیت، دهتوانی له خیراییه کی زوردا به په پیچ بکاتهوه. بهرلهوهی ئهمه فیر ببیت پهی بهوه بردبوو ئهگهر لهو خیراییه دا له پهریک زیاتری بجوولینیت، وهک گوللهی تفهنگیک بهدهم خولانه وه وه دهکه ویت.

بهمجوّره جوّناسان یهکهم نهورهس بوو له دونیادا پهی بهم هونهرانهی فرین بهریّت.

نه و روّژهکانی خوّی به گفتوگو لهگهل نهورهسهکانی تردا بهفیرو نهدا، بهلکو تا نهو دهمهی خوّر ناوا بوو، فیری گهلی هونهری تر بوو؛ تهقلهی بازنهیی، سوورانهوهی لهسهر خوّ، سوورانهوهی بیچهوانهو، گوشارخستنه سهر (سهر) لهکاتی بهرهوپیش فریندا و سوورانهوهی فرفروکهیی.

* * *

وهختی جۆناسانی نهورهس گهیشتهوه کن گهلهی دهم روخ؛ شهو بهسهر چوو بوو. تهواو کهنهفت و ورو کاس بوو. بهم حالهشهوه بهر لهوهی بنیشیختهوه به شادییهوه تهقلهیه کی لیدا، تهقلهیه کی ناگههان، بیری کردهوه ((ئهوان گهر بزانن من ریکوردم شکاندووه له خوشیان دهیکهن به شایی. ئیستا ژیان لام چهند پر ماناتر بووه. بهمجوره لهبری گهرانه یه کتهرزه کانمان بهناو بهلهمه کانی راوه ماسیدا و پیچه به دهورهیان، به هانه ی ترمان هه یه بو ژیان.. ده توانین خومان له داوی نه زانین رهها بکهین. ده توانین بینه بوونه وه ری سهرفرازو هو شمهندو کارزان. ده توانین ئازاد بین ده توانین فیری فرین بین).

سالانی ئاینده مژدهبهخش و درهخشان خویان دهنواند.

* * *

وهختی جۆناسان نیشتهوه سهر زهوی، گهله نهورهس شوورایان ساز کردبوو. کۆپی کۆبوونهوهیان گهرم بوو. وا پیدهچوو کاتیکی زور بهسهر کوبوونهوهیاندا تیپه پییت و ههر چاوه ریی نهم بووبن.

((جۆناسانى نەورەس لە ناوەراسىتدا بوەستە!))

قسه کانی سه ری گهوره ی گهله ناوازیکی و شک و پهسمیی ههبوو. وهستان له ناوه پاستدا دوو مانای ههبوو؛ که تن و شووره یی، یان پیزلینان و سه ربه رزی. به سه ربه رزی وهستان له ناوه پاستدا پیوپهسمیک بوو بن ناساندنی که له پابه رانی نهوره سان، بیری کرده وه ((پیده چیت گهله ی ئه م

سىپىدەيە رىكۆرد شكاندنى منيان بىنىبىت! بەلام من پىويستىم بە رىزلىنان نىيە.

حەز بە رابەرايەتى ناكەم. تەنھا دەمەوى ئەوەى كە پەيم پى بردووە لەگەل ئەوانى تردا بەشى بكەم و، ئەو ئاسىق دوورانەى كە لەبەردەمى ھەموواندايە؛ بيانخەمە روو)).

هەنگاوىك چووە پىشەوە...

سالاری گەلە وتى: ((جۆناسانى نەورەس! لە ناوەراستداو لەناو ھەموو نەورەسەكانى تردا بوەستە تا ببيتە پەند بۆ ئەوانى دى، چونكە تۆ كەتنى گەورەت كردووە!)).

وهک ئەوھى خۆى بە قەراغى بەلەمىكدا دابىت، قەلەمى ئەژنۆى شكا، گىقى پەرەكانى نىشتەوھ،

نەرەيەك لە گوييدا دەنگى دايەوە.

((له ناوهراستدا بوهستم تا ببمه پهند؟ مهحاله! ئهی ریکۆرد شکاندنهکهم؟! ئهمانه تیناگهن!

به هەلەدا چوون! بەھەلەدا چوون!)).

((.... لهبهر کهمتهرخهمی و خودزینهوه له بهرپرسیاری و...)). دهنگه بهههیبهت و یهکئاوازهکه بهردهوام بوو ((سهر پیچیکردن له دابونهریت و دهستدانه کاریک که له بنهمالهی نهورهسان ناوهشیتهوه...))..

وهستان له ناوه راستدا بن بوونه عیبره ت مانای ئه وه بوو که له کومه لگای نه و رهساندا ده رده کری و به ره و ((گاشه به ردو رهکان)) دوورده خرینه وه و ده بی له وی به تاقی ته نیا ژیان به ریته سه ر.

((.... جۆناسانى نەورەس، رۆژێک دێ تێبگەیت کە ھەڵاتن له بەرپرسیارى تێنەگەیشتن لێى بێھودەیه! ژیان هێشتا

شتیکی نهزانراوه و ناسینی ئهستهمه. تهنها ئهوه نهبی که ئیمه بۆیه هاتووینهته دنیاوه تا بخوین و، چهند له تواناشماندایه ژیانی خومان بپاریزین)).

تا ئيستا هيچ نهورهسيك نهيويراوه لهبهردهم شووراى گەلەدا زمان هەلبينيتهوهو وهلام بداتهوه، بهلام جۆناسان ههلى دايه: (تينهگهيشتن له بهرپرسيارى؟! براكانم چ نهورهسيك لهو نهورهسه زياتر ههست به بهرپرسيارى دهكات كه ماناو ئامانجيكى بهرزترى بۆ ژيان دۆزيوهتهوهو به دوويدا عهوداله؟! ههزاران ساله ئيمه لهسهر قهراغهنان و سهرهماسى يهكترى دادهپاچين، بهلام ئيستا من توانيومه ئامانجى دى بۆ ژيان بدۆزمهوه؛ فيربوون، پهيبردن به شتى نوى، ئازادى! بوارم بدهن، بهيلن ئهوهى فيرى بووم پيشانتانى بدهم..)).

گەلە وەھا نوتقیان لە خۆیان چنیبوو، دەتوت بەردن. پاشان نەورەسەكان لەگەل يەكتر كەوتنە چپەچپ ((يەكێك لە براكانمان تێک چووە)) ھەموو پێكەوە گوێى خۆيان گرت و پشتیان تێكرد.

جۆناسانی نهورهس رۆژانی ئایندهی به تهنیا بهسه ربرد. به لأم گاشه بهرده دوورهکانی تیدهپه راند. خهمی ئهم تهنیایی نهبوو. ئهوهی گینگلی بهم دهدا ئهوه بوو که نهورهسه کانی دی رووی خویان له و فرینه شکوداره وهردهگیرا که لهبه ردهمی ههر یه کیکیاندا بوو. نهیانده ویست چاویان بکریته وه و فیری بینین بن.

رۆژ دواى رۆژ زياتر فێر دەبوو. فێر بوو چۆن لەرێى گوژمى بەگورەوە ماسىي جوانى وەھـا بدۆزێتەوە كە لە قوولايى دە يێ لەژێر ئاوەكەوە مەلەيان دەكرد.

جۆناسان ئىدى له ژیانیدا پیویستى به بهلهمه کانى ماسى و وردهنانى پاشماوه نهمابوو. فیر ببوو چۆن له ئاسماندا بنوی، چۆن له کونارى دەریا چۆن له کونارى دەریا ههلى دەکرد.

فير بوو چۆن له ئاوابوونى خۆرەوە تا هەلاتنى؛ سەد مىل بېرىت.

به ههمان توانای به سه رخود از البوونه وه؛ به نیو ته موم شی چری سه ر رووی ده ریاد اده فری و پاشان به ره و ئاسمانه رووناک و دره خشانه کان له شهقه ی بالی ده دا.. هه ر ئه و دهمانه ی نه و ره سه کانی دی له سه ر زهوی ده مانه و و جگه له ته نکه ته م و باران نه یانده وی را خویان له قه ره ی شتیکی دی بده ن. جوناسان فیر بو و به ره و فه زاکانی دو ور ده ریا بروات به و دو ور ده ستانه به میرو و ه به تامه کان خوی تیر بکات.

ئەوەى كە رۆژىك لە رۆژان ئومىدى بوو نەورەسەكانى ترى گەلە بىزانن، تەنھا خۆى دەيزانى.

ئەم فیری فرین بووبوو، لەو نرخە گرانەش كە دابووی باكى نەبوو. جۆناسانى نەورەس تیگەیشت كە ھۆی تەمەن كورتى، بیزارى و ترس و تورەییەو، ئەم بەدەركردنى ئەو بیرۆكانە لە خەیالى خۆى توانیى ژیانیكى دریژو شیرین بە چنگ بهننت.

* * *

دەمەوشىيوان بوو كە چاويان بە جۆناسان كەوت، بە تاقى تەنياو ئاسوودە لەنيو ئاسمانى دلبەرىدا بەكاوەخق دەڧرى.

دوو نهورهس بوون، لهملاولای جوّناسانهوه دهفرین، دوت جربوهی ئهستیره یاکیزهکانن، چربسکهیان له شهوبادا

دلنشین بوو. وهلی له ههموو ئهوانه قهشهنگتر کارامهییان بوو له فریندا.

تۆزىك دوور لە جۆناسان، لەسلەرخۆو ھاوئاھەنگ لەگەل بالەكانى ئەودا نووكى بالەكانيان دەبزواند.

بینه وه ی له گه لیان بناخفیت؛ خستنییه بۆته ی ئه زمو و نه و ه ئه زمو و نه و ئه زمو و نید که تا ئه و ساته هیچ نه و رهسیک تیدا سه رنه که و تبوو. باله کانی کرده و ه، خیرایی خو ی گوری بو میلیک له کاژیریکدا، و اته شتیک زیاتر له و هستان.

دوو مهله درهخشانهکهی هاوریشی وهکو ئهو خیرایی خویان کهم کردهوه، ئهوان دهیانزانی بهکاوهخو بفرن.

جۆناسان بالهکانی خۆی نوشتاندهوه، سوورایهوهو، به تهوژمیک که خیراییهکهی سهدو نهوهد میل بوو له کاژیریکدا؛ دهرچوو. دوو مهلهکهی تریش وهکو ئهویان کرد و هاوئاههنگ پیکهوه بهرهو خوارهوه داکشان. دهتوت دوو تیشکن بهملاولای جوناسانهوه.

سەرەنجام جۆناسان فرىنەكەى بە سوورانەوەيەكى راسىت و لەسەرخۆو دريۆخايەن گۆرى. ئەوانىش بەدەم زەردەخەنەوە سوورانەوە.

پاشان گەرايەوە بۆ ئاستى فرينى خۆى و، دواى كەميك بيدەنگى وتى: ((زۆر باشە، ئيوە كين؟))

به ئاوازیکی سهنگین و هیمنهوه وتیان: ((ئیمه له گهلهکهی توین جوناسان، هاتووین تا بهرهو شوینه بلندترهکانت بهرین، بتگهرینینهوه بو ماله راستهقینهکهی خوت)).

((من مالم نییه، گهله منییه، دهرکراوم. تهوهتا وهک دهبینن ئیستاکه بهسهر کیوبای مهزندا گوزهر دهکهین. ههر تهوهندهم

لەدەس دى چەند سەد پييەكى تر ئەم جەستە پيرەم بەرەو بلندايى بەرم، زياتر نا...)).

((بـه لام لهتواناتدا ههیه جۆناسان، چونکه تۆ قۆناغى فیربوونت دیوه، ئیستاش نۆرهى قۆناغیکى تره)).

ئەم قسانە وەك تريفەى درەوشانەوەيەك گيانى جۆناسانى گەشاندەوە. ئەوان راست دەكەن، ئەم دەتوانى بلندتر بغرى و بچيتەوە بۆ مالى خۆى.

دوانیگای ئۆخژن بهخشی ئاسمانی کرد، له و پانتاییه زیوینه راما که شتی لیّوه فیر ببوو. سهرهنجام وتی: ((من ئامادهم)).

جۆناسانی نـهورەس ئەمەی وت و، ئاخيزيكی كرد تا هـاورى لەگەل هـهردوو نـهورەسـه ئەستيرەئاساكەدا، له ئاسمانى ئەنگوستەچاودا ون بېيت.

((کەواتە ئەمەيە بەھەشت!)) لە دڵى خۆيدا ئەمەى وت و، سووكەبزەيەكى ھاتى. ھەستى كرد لەو ساتانەدا كە بەرەو بەھەشت دەڧرى، شايستە نىيە بىرى خۆى بە بەھەشتەوە خەرىك ىكات.

ئەوە بوو دەمەوئەنگۆر لەگەڵ دوو نەورەسى درەخشاندا لە زەوييەوە تا سەروو ھەورەكان ھاتبوو، تەماشاى كرد جەستەى ئەمان دەدرەوشىيتەوە. ھەر بەراستى ھەمان ئەو جۆناسانى نەورەسە لاوە بوو كە ھەمىشە لەپشت چاوە ئالتوونيەكانيەوە دلى بۆ ژيان لىي دەدا، بەلام رووخسارى گۆرابوو. جەستەى ھەروەكو جەستەى نەورەسەكانى دىكە بوو، وەلى لە جاران گەلى باشتر دەڧرى. لە دىلى خۆيدا وتى: ((كەواتە دەتوانم بە تەقەلايەكى كەمتر لە جاران خىراييەكەم بكەمە دوو ئەوەندەى خىرايى باشترىن رۆۋانى مەشقى سەر زەويم)).

 كەمىك ھەسىتى بە نائومىدى كرد.

دیاره جهستهی نویش سنووریکی ههیه. ههرچهند زور خیراتر له پیشان دهفری؛ به لام هیشتا ههر سنووریک لهبهردهمدا بوو که رهتاندنی پیویستی به ههول و تهقه لایه کی فره ههبوو. له دلی خویدا وتی: ((به لام له بههه شتدا کوا سنوور ههیه ؟!))

ههورهکان رهوینهوه، هاوریکانی هاواریان کرد:

((جۆناسان، خۆشهاتىت بۆ ئەم ولاته)). ئىنجا لە ئاورىشمى ھەوادا لەچاو ون بوون.

بهسهر دهریاکهوه، بهرهو بهرزاییهکانی کهنار دهفری. چهند نهورهسیخ له سهر تاویره بهرده گهرمهکان مهشقی فرینی بهرهوژووریان دهکرد. له ئاسوی دووری باکووریشدا چهند نهورهسیخی دی به ئاسمانهوه بوون. ئاسوی نوی، بیری نوی، پرسیاری نوی؛ ژمارهی نهورهسان لیره بوچ هینده کهمه؟! بهههشت دهبی پر له نهورهس بیت. ئهی من بوچ هینده شهکهتم؟ ئهم لهو باوهرهدا بووکه نهورهسان له بهههشتدا ههرگیز ماندوو نابن و خهو ناچیته چاویان. ناشزانی ئهمانهی لهکوی بیستووه.

هیدی هیدی یادگارهکانی ژیانی سهرزهمینی دوور دهکهوتنهوه. بیگومان لهسهر زهوی گهلی شت فیر ببوو. بهلام تهمتومانیک بهری چاوی گرتبوو؛ نهیدههیشت وردودرشتی ئهو ژیانهی بیتهوه یاد. شهرو ناکوکی لهسهر ورده خوراک، دهرکردن له گهلهو... ههندی شتی تریش به خهیالیدا گوزهریان دهکرد. ههندی شتی نامیته له خهیال و راستی.

نەورەسسەكانى كەنارەكە بە بىدەنگىيەوە ھاتىن بۆ

پیشوازیلیکردنی و، بهوپهری ریزهوه لهبهردهمیدا ریز بوون. ئنجا ههستی کرد لای ئهمان چهند نرخی ههیه، ههر بهراستی ئهمه مالّی راستهقینهی خوّیهتی. ئای که روّژیکی مهزن بوو. روّژیک بوو بیری نایهت چوّن خوّری تیا ههالات.

بق دابهزینه سهر رقخ سووریکی خوارد، بالهکانی لیک دا، تا کهمیک له ههوادا بمینیتهوه، پاشان کاوهخو لهسهر لمهکان نیشتهوه. نهورهسهکانی تریش نیشتنهوه. به لام هیچیان بالیان لیک نهدا.

سهرلهنوی له ههوادا سووریان خوارد، باله درهخشانه کانیان کردهوه، کهوانهی بالیان گۆری تا لهسهر زهوی نیشتنهوه؛ ئینجا وهستان. شیوهی وهستانه کهیان گهلی جوان بوو. وهلی جوناسان لهوه ماندووتر بوو ئهوه فیر بیت. له کهنار دهریاکه وهستا، بیئهوهی بکهویته قسان؛ خهویکی قوول چووه چاوانی.

روّرانی ئاینده جوّناسان تیگهیشت که دهتوانی لهم دهقهرهدا هیندهی ژیانی رابردووی شت فیر ببیت. به لام به جوّریکی دی، لیره نهورهسه کان وه ک ئهم بیریان ده کردهوه. به لای ههر یه کیکیانه وه گرنگترین شت له ژیاندا گهیشتنه پلهی بالایی بوو. ئهوه ی بالاییشدا پتر له ههر شتیکی دی هه لوه دای بوون؛ فرین بوو. ئه مانه کومه لیک بالنده ی شکومه ند بوون. روّری چه ندان کاژیر سهرگهرمی مه شقی فرین و فیربوونی برینی پانتاییه نویکانی ئاسمان ده بوون.

بۆ ماوەيەكى درێژ جۆناسان ئەو دونيايەى لەبير چووەوە كە لێوەى ھاتبوو، ئەو دونيايەى تيايدا گەلە لە ئاست فريندا چاوانى خۆى دەنووقاندو، بالەكانىشى تەنھا بۆ وەچنگھێنانى خۆراک و ململانى لەپيناوى خۆراكدا بەكار دەھينا.

ههموو ئهمانه له بیری هه لاتبوون، جار نا جاریک نهبی بق تاویک دهاتنهوه یادی.

بهیانییه کیان. وه ختی لای ماموّستاکه ی سهرگهرمی فیربوون بوو، ههر ئهوهنده دوای مه شقی سوورانه وه ی ناگههان، به بالی چهماوه و سهریکی ئاسوده وه کهنار نیشته وه؛ جارانی بیر که و ته وه.

لەسەرخۆ پرسىيى: ((سۆلىقان، ئەوانى تر لەكوين؟)) لەبەرئەوەى شىيوازىكى ترى ئالوگۆرى بىرورا لەبرى قىرەقىرو وردەبەرد تىگرتن فىر ببوو، بە ئاسودەييەوە پرسىيى: ((بۆچى رمارەى نەورەسان لىرە كەمە؟ لە كاتىكدا ئەو شوينەى منى لىيووم)).

سۆلىقان قسىەكەى پى بىرى بەسەر راوەشاندنەوە وتى:
((ھەزاران ھەزار نەورەسى لىبوو، دەزانم، بەلام تاقە وەلاَمى
من بى تى جۆناسان ئەوەيە كە لەناو ھەزاران بالندەدا يەكىكى
وەك تى تىا ھەلدەكەويت. زۆربەمان گەشتىكى كاوەخۆو
درىخىرمان ئەنجام داوە ئىنجا گەيشتووينەتە ئىرە، لەو
گەشتەماندا لە دونيايەكەوە بى دونيايەكى دى پەلمان كوتاوە
كە زۆر لەيەك چوون. لەو گەشتەدا ھەموو بىرەوەريەكانمان
سەبارەت بەو دونيايە فەرامۆش كردووە كە لەوەوبەر لىيوەى
ھاتووين و نەشمانزانيوە بى كوى مل دەنىين. ريان لامان
تەنھا ئەو ساتانە بووە كە تيايدا رياوين. تى قەت بىرت لەوە
كردۆتەوە كە بەرلەوەى پەى بەو حەقىقەتە بەرىن كە لە رياندارى
شىتى بەبەھاتى لە خواردن و، شەرو ناكۆكى و، دەسەلاتدارى

ههزار ژیان، جۆن، ده ههزار، بگره سهد ههزار ژیانی ترمان به به بسه بردووه به بلهوه که بیرو باوه په له په بیلای شکوفه بکات که نامانجی ئیمه له ژیاندا گهیشتنه به پلهی بالایی و، پیویسته له ههموو نامانجه کانی دی به بهرزتری بزانین. نهوه تانین وهک دهبینیت ئیمه جیهانی ناینده مان به یاریدهی ئهو زانیاریانه هه لده برین که لهم جیهانه وه فیریان بووین، خو نهگهر هیچ فیر نهبیت، ئه وا جیهانی ئاینده شت وینه یه کی تری ئهم جیهانه ده بی و، دووچاری ههمان ئه و کوت و پیوهندو لهمپهرو سنوورانه ده بیته وه که پیویسته بیانبه زینیت).

باله کانی کرده وه و سووریکی خوارد تا رووبه رووی بایه که بیته وه، ئه وجا وتی: ((به لام تق جوّناسان، له تاقه ژیانیکدا فیری زور شت بوویت، بویه پیویستت به و هه زاران ژیانه نه بووه تا بیانبریت بو گهیشتنه جی)).

ههمدیسان جهسته ی خوّیان دایه وه دهم باو که و تنه وه مهشق. سرو پرانه وه ی بازنه یی، له سه رهوه بوّ خواره وه ئاسان نهبو و، چونکه جوّناسان هاو کات لهگه ل ئهم سرو پرانه وه یه دا دهبو وایه بالی هه لْبگیریته وه تا باله کانی خوّی لهگه ل ماموّستا که یدا هاو ئاهه نگ یکات.

سۆلىقان وتى: ((وەرە با سەرلەنوى ھەوڵ بدەينەوە)). چەند جارىك ئەم قسەيەى دووپات كردەوە

((وەرە با سەرلەنوى ھەول بدەينەوە)). تا دواجار وتى: ((زۆر چاكە زۆر جوانە!)).

ئینجا دەستیان به مەشقى بیپایانى سوورانەوە بازنەییەكان كرد.

* * *

روّژیکیان دهمه و عه سر ئه و بالندانه ی که ئیواره فرینیان نهبو و، له سه ر لمه که لای یه کتره و ه وه ستا بوون و رامابوون. جوّناسان پرکیشیی خوّی خسته گهرو به ره و لای ئه و نهوره سه گهوره یه ملی نا که دهیانوت به مزووانه ئه م جیهانه جیده هیلیت و بو ئه و په ری جیهان ده چیّت.

به تۆزىك شلەۋانەوە وتى: ((چيانگ)). نەورەسە گەورەكە بە مىھرەبانىيەوە سەيرىكى كردو وتى: ((بەلى كورم)).

سالانی رابردووی تهمهنی؛ ئهم نهورهسهی کهنهفت و پیر نهکردبوو، به لکو هیزی پی بهخشیبوو، له نهورهسهکانی تری گهله تیژفرتر بوو. هونهری وههای دهزانی که ئهوانی تر تازه ههولیان دهدا فیری بین.

((چیانگ ئەم جیهانه بەھەشت نییه، وانییه؟))

نەورەسە گەورەكە لەبەر تريفەى مانگدا بزەى ھاتى، وتى: ((جۆناسانى نەورەس، دىسان دەتەوى فىر ببيت؟))

((باشه، ئهی لیره بهدواوه چی دهبیّت؟ بن کوی دهچین؟ ئابا بهههشت له شویننکی دیکهبه؟))

((نهء، جۆناسان، شوينى لەو جۆرە بوونى نييە. بەھەشت لە كات و شويندا نييە. بەھەشت گەيشتنە بە پلەى بالايى و بەركەمالى)).

ساتیک بیدهنگ بوو، ئینجا وتی: ((تو زور تیژفریت، وانییه؟)).

جۆناسان بەدەستەوسانەوە وتى: ((مىن.. من حەزم لە تىژفرىنە)). كە زانىي نەورەسە گەورەكە لە مەرامى گەيشتووە، شانازىي بە خۆپەوە كرد.

((كەى خيرايى خۆت گەياندە پلەى بەركەماڵى؛ دەبىنىت

بهههشت له لاته وه یه، جوناسان. ئهمهش مانای فرین به خیرایی هه ازار میل، یان ملیونیک میل له کاژیریکدا، یان فرین به خیرایی تیشک ناگهیه نی، چونکه ههر ژماره یه کهم ژمارانه سنووریک دیاری ده کات. له کاتیکدا بالایی و بهرکه مالی بی سنووره. کورم، خیرایی واته لیرهش بیت و، لهویش بیت)). له پریکدا چیانگ له چاو ون بوو، پاشان له دووریی پهنجا له پیوه لای رو خه کهوه دهرکه و ته وی به چاو تروکانیکدا نه نجام دا. ئینجا دووباره له چاو ون بووه و له ماوه ی هه زار یه کی چرکه یه کدا له پهنا جوناسانه وه وه ستایه وه و وی: (ئهمه ش شتیکی خوشه)).

جۆناسان سەرى سىوورما، بىرى چووەوە دەربارەى بەھەشت پرسىيار بكات و وتى: ((چۆن ئەمە دەكەيت؟ ھەست بە چى دەكەيت؟ تا چەند دەتوانى دوور بكەرىتەرە؟))

نهورهسه گهورهکه وتی: ((بق ههر شوین و زهمانیک بتهوی؛ دهتوانیت برقیت، من بیرم له ههر شوین و زهمانیک کردبیتهوه بقی رقیشتووم)).

تهماشایه کی دهریاکه ی کردو وتی: ((ئهوانه ی له ترسی سهختیی ریّگا؛ گهیشتن به بهرکهمالی به کاریّکی چهوت دهزانن؛ ناگهنه هیچ کوی . به لام ئهوانه ی به ئومیّدی گهیشتن به بهرکهمالی گوی به سهختیی ریّگا نادهن، دهگهنه ههر کویّیه ک بیانه ویّت . جوناسان ئهوه ته لهیاد نهچیّت که بهههشت شویّن بیان زهمان نییه . چونکه شویّن و زهمان دروشمی بیّمانان.، بهههشت)).

((دەتوانىت منىش فىر بكەيت وەكو تۆ بفرم؟)) جۆناسانى نەورەس لە جەژمەتى يەبىردن بە نەينىيەكى دیکه تهواوی بهدهنی دهلهرزی.

((ئه ی بق نا، ئهگهر له کانگای دلّهوه حهز بکهیت فیر ببیت.)).

((له کانگای دلهوه تامهزروّی فیر بوونم. کهی دهست پی بکهین؟))

((حەز دەكەيت ھەر ئىستا دەست پى دەكەين)).

جۆناسان وتى: ((دەمەوى ئەو جۆرە فرينە فير بم)).

نووریکی نامق له چاوهکانیدا درهوشایهوه ((پیم بلّی.. دهبی چی بکهم؟))

چیانگ به هیمنی دهدواو بهوردی چاوی بریبووه بالنده لاوهکه.

((بۆ ھەر شوينىك بتەوى بەھەمان خىرايى بىركردنەوەت لەو شوينه بفريت، سەرەتا دەبى وا بهينىتە پىش چاوت كە گەيشىتوويتەتە ئەو شوينه)).

ههروهکو چیانگ و تبووی، هونهری ئه و کاره له وه دا بو و که جۆناسان له کۆت و پیوهندی جهستهی خوّی رها بیت، ئه و جهسته یه که دریزیی باله کانی نه وه دو سی سانتیمه تر بوو، له کاتی فریندا سنووره کانی ده ریا زیاتری تینه ده په راند. ئه م هونه ره په یبردن بو و به وه ی که سروشتی راسته قینه ی وهکو ژماره یه کی نه نووسراوه، که ی بیه وی ده توانی له هه رشوین و زهمانیکدا که مه به سیتی ده ربکه وی.

پهیبردن بهم حهقیقه ته کاریکی قوولّی له جوّناسان کرد. روّژ دوای روّژ له سپیدهی سهحهرانهوه تا شهو درهنگان سهرگهرمی ئهم مهشقه بوو، به لام ههولهکانی بیهووده بوون. چیانگ چەندها جار دووپاتی کردەوە: ((برواکردن بەو حەقیقەتە لەبیر خۆت بەرەوە! بۆ ئەوەی بفریت پیویستیت به پەیبردن بە جۆری فرینەکەیە. ئەمەیش ھەروەکو ئەوی دی وایه.. دەی سەرلەنوى ھەول بدەرەوه...)).

سەرەنجام رۆژىكىان جۆناسان كە لاى كەنارەكەوە وەستابوو، چاوەكانى نووقاندبوو. بىرو ھزرى خۆى چر كردبۆوە. ناگەھان لەكرۆكى قسەكانى چيانگ گەيشت ((كەواتى راستيەكەى ئەوەيە كە من نەورەسىتكى بالاو ئازادم!)) ھەستى شكۆمەندى سەرايا گيانى تەنىيەوە.

ناکاو گوێی له دهنگی چیانگ بوو هاواری کرد: ((زور چاکه!))

جۆناسان چاوی هه لهینا. خۆی و نهورهسه گهورهکه، ههردووکیان پیکهوه له گوی دهریایه کی تهواو جیاواز بوون. درهختان سهریان بۆ ناو ئاوه که شۆر کردبۆوه. دوو خۆری زهرد له ژوور سهریانه وه تۆزی ئالتوونیان به و نیوه دا دهپرژاند، چیانگ وتی: ((دواجار له بیرۆکه که کهیشتیت، به لام بۆ زالبوون به سهر خودی خۆتدا؛ هیشتا ماوته..)).

جۆناسان واقى ورما بوو ((ئێمه لهكوێين؟))

نهورهسه گهورهکه بینهوهی بهم سهرزهمینه تازهیه سهرسیام بیت وتی: ((ئیمه له ههسارهیهکی دیکهین، ههسارهیهک که ئاسمانهکهی سهوزهو دوو خوری ههیه)).

جۆناسان به شادىيەوە ھاوارى كرد: ((سەركەوتنم بەدەست ھێنا)). لەوەتەى زەوييان بەجى ھێشتبوو تا ئەو ساتە؛ ئەمە يەكەم ھاوارى شادمانى بوو لە زارى بێتە دەرى.

چیانگ وتی: ((به لی، بیگومان سهرکهوتنت بهدهست

هینا جوّن. ههر کاتیک زانیت چیت دهوی و چی دهکهیت؛ سهرکهوتن لهسهر ریّت چاوهریّت دهکات. دهربارهی بهسهر خوّزالبوونیشدا..)).

وهختی که گهرانهوه ههوا تاریک ببوو. نهورهسهکانی دی به چاوه ئالتوونیهکانیانهوه؛ بهریزهوه تهماشای جوّناسانیان دهکرد. ئهم نهورهسانه جوّناسانیان بینی چوّن لهو شوینهدا که پیشتر لیی بوو؛ لهچاو ون بوو.

کاتی نهورهسهکان پیرۆزباییان لی کرد؛ تاویک وهستاو ئنجا وتی: ((من تازه پیم خستوته ئهم دونیایهی ئیوهوه! من هیشتا له سهرهتادام و، هاتووم تا له ئیوهوه شت فیر بم!)) سولیقان که له نزیکیانهوه وهستابوو وتی: ((من گومانم

ستونیعان که ته تریخیانه وه هستابو و ویی. ((من خومانم لهم قسهیهت ههیه جوّناسان، چونکه ده ههزار سالیش دهبیّ نهورهسیکم نهدیوه هیندهی تو شهیدای فیربوون بیّ)).

خامۆشى باڵى بەسەر پۆلە نەورەسىدا كێشاو، جۆناسان ھەستى بە تۆزێک شەرم كرد.

چیانگ وتی: ((گهر بتهوی دهتوانیت پیش زهمهن بکهویت، تاکو بتوانیت له رابردووهوه بن ئاینده بهپیچهوانهشهوه بفریت. ئهوکات ئامادهی دژوارترین و بههیزترین قوناغ دهبیت. دهتوانیت بهرهو بهرزاییهکان له شهقهی بال بدهیت و له مانای عیشق و میهرهبانی تیبگهیت)).

مانگیک تیپه ری، یان زهمهنیک که دهتوت مانگیکه. لهم ماوه یه دا جوناسان زور شت فیر بوو. به رده وام هه ر مهشقیکی نوی ده هاته گوری، زور به خیرایی فیری ده بوو. ئه م قوتابییه تایبه تییه ی نهوره سی مهزن وه ک ماشینیکی ئهلیکترونیی په روبالدار هه لوه دای بیرو ئهندیشه ی نوی بوو.

ئاخرىيەكەى رۆژىكيان چيانگ دىيار نەما. بەر لە دىار نەمانى بە ھىمنى لەگەل ھەمووياندا دوا.

ئامۆژگارىي كردن كە ھەرگىز ساتىك چىيە لە ژيانيان بەفىيرۆى نەدەن و، بەردەوام خەرىكى فىربوون و مەشقى دروار بن و، تەقەلا بدەن زياتر پەى بە رىشەى پەنھانى بالايى و بەركەمالى بەرن.

چیانگ وهختی دهدوا، بالهکانی درهخشان و درهخشانتر دهبوونهوه سهرهنجام بهرادهیهک تابان بوون که له توانای

هيچ نهورهسيكدا نهبوو چاويان تى ببرى.

چیانگ دواجار رووی دهمی کرده جوّناسان و وتی: ((جوّن، ههمیشه عاشق به)).

ئيدى ئەمە دوا وشە بوون كە لە زارى ھاتنە دەر.

نهورهسه کان کاتی هیزی بیناییان هاته وه به ر، چیانگ له چاو ون ببوو.

بهمجوّره روّژان دههاتن و دهچوون. جوّناسان ههستی دهکرد ناو به ناو یادی ئهو سهرزهمینه دهکاتهوه که لیّوهی هاتبوو. ئهگهر لهوی ده یهک، یان تهنها سهد یهکی ئهوهی ئیّرهی دهزانی، ژیانی مانایهکی قوولّتری دهبوو! لهسهر لمهکه وهستاو تیفکری ((ئایا ئیستا لهوی نهورهسیّک نییه بوّ رههایی له کوّت و پیّوهند تهقه لا بدات و، مانای فرین قوولّتر تیبگات لهوهی به تهنها گهشتیک بیّت بوّ وهچنگهینانی وردهنانی ناو بهلهمه سهولدارهکان. رهنگه نهورهسیّکی وا همبووبیّت و لهسهر ئهوهی که بهرامبهر گهله حهقیقهتی وتووه؛ دهرکرابیّت)).

جۆناسان چەندى پتر لەسەر وانەكانى تىگەيشتنى گەوھەرى مىھرەبانى بەردەوام دەبوو، پتر بۆ ناسىنى گەوھەرى عىشق دەكۆشا؛ جۆش و خرۆشى گەرانەوە بۆ سەرزەمىنەكەى خۆى زياتر لە ناخىدا زمانەى دەكىشا، چونكە گەرچى ھەموو رابردووى بە تەنىلىي بەسەر بردووە، بەلام ويراى ئەوەش جۆناسان بۆيە دروست بووە تا ببيتە مامۆستا. ئەمە رىي شكۆفەى عىشقى بوو؛ ئەو حەقىقەتەى كە پەى پى بردووە بەو نەورەسانە رابگەيەنى كە تامەزرۆى ھەلىكى بۆ زانىنى حەقىقەت.

سۆلىقان كە لە _ فرىنى تىژ وەك بىر _ دا كارامە بوو يارمەتى ئەوانى ترى دەدا تا فير بن؛ بەم بىرۆكەيەى جۆناسان نىگەران بوو. بۆيە پىرى وت:

((جۆن، تۆ لە گەلە دەركراويت. ئيدى چۆن لەو بروايەدايت نەورەسەكان گويت بۆ شل دەكەن؟! تۆ ئەو پەندەت بيستووە كە دەلينت: (ئەو بالندەيەى بەرزتر بفرى، دوورتر دەبينى)، ئەمە پەنديكى راستە. بالندەكانى زيدى تۆ لە سەر زەمين وەستاون و سەريان بۆ خوارەوە شۆر كردۆتەوە و بەردەوام لەناو خۆياندا شەرو شۆريانە. ئەوان ھەزاران ميل لە بەھەشتەوە دوورن. تۆش دەتەوى لەويوە بەھەشت بەدى بكەن! جۆن ئەوانه ناتوانن تەنانەت نووكى بالى خۆشيان بەدى بكەن! ليرە بەينەرەوە. يارمەتى ئەو نەورەسانە بدە كە تازە ھاتوونەتە ئىرە، ئەو نەورەسانە بدە كە تازە ھاتوونەتە ئىرە، ئەو نەورەسانەى ھىچ نەبى لە قسەكانت دەگەن)).

ساتیک راماو پاشان وتی: ((گهر چیانگ بن دونیا دیرینه کانی خوی بگهرابایه تهوه؛ چ دهبوو؟ تن ئیستا له کوی دهبوویت؟)).

جۆناسان مايەوەو لەگەڵ ئەو بالندانەدا دەستى بە كار كرد كە تازە گەيشتبوون. ئەو بالندانەي كە لە فيربوونى وانەكانياندا گەلى زيرەك و وريا بوون، بەلام ئەوەندەى نەبرد ھەستە ديرينەكەى سەرى ھەلدايەوەو تيفكرى؛ ھەرچۆنيك بيت يەك دوو نەورەس لەسەر زەوى دەبينيتەوە كە ئامادەگيى فيربوونيان لا ھەبيت. ھەر لەو رۆژەوە كە تيايدا دەركرا؛ گەر چيانگ فرياىبكەوتايەو پەلى بگرتايە، ئيستا زۆر زياترى دەزانى.

سەرەنجام وتى: ((سىۆلىقان، دەبى بگەرىمەوە، قوتابيەكانى

تق باشن و دواتر ئهوان دهتوانن له فيركردنى بالندهكانى تردا يارمهتيت بدهن)).

سۆلىقان ئاخىكى ھەلكىشا، بەلام ئەمجارەيان مشتومرى لەگەل نەكرد. تەنھا وتى: ((گەر ئىرە جىبھىلىت زۆرت بىر دەكەم))..

((سۆلى، چۆن وا دەڵێى؟ ئەى تێكۆشانى ڕۆژانەى ئێمە بۆچىيە؟ ئەگەر خۆشەويستىى نێوان ئێمە بەسترابێتەوە بە شتى وەك كات و شوێنەوە؛ كەواتە وەختێ بەسەر كات و شوێندا زاڵ بووين؛ هاوڕێيەتىمان لەنێو دەچێت؟! وەلێ زاڵبوون بەسەر كاتىشدا شوێندا، واتە كە ئێمە (ئێستا). تۆ لەو بروايەدا نىت كە دەشێ ئێمە جارجار لەنێوان ئێرەو ئێستادا يەكترى ببينين؟))

سۆلىقانى نەورەس، بېئەوەى بيەويت بزەيەكى ھاتى. بە ميھرەبانىيەوە وتى: ((تۆئەى بالندە ديوانەكە، ئەگەر لەسەر رووى زەوى تاقە نەورەسىيك ھەبى بتوانى نەورەسىيكى دى فير بكات چۆن لە دوورىي ھەزار مىلەوە ببىنى، بېگومان ئەو نەورەسە ھەر جۆناسانە)).

ئینجا چاوی برپیه لمهکان و وتی: ((مالْئاوا جوّن، ئهی هاوریکهم)).

((مالْئاوا سۆلى، بەئومىدى دىدار)).

لهم کاته دا وینه ی گهله نهورهسی کهنار دهریا هاته پیش چاوی. جۆناسانی دنیادیده ههستی دهکرد مشتیک په پو ئیسقان نییه، به لکو نموونه یه کی کاملی ئازادی و فرینی بی سنوره.

فلیچهرلیندی نهورهس هیشتا له هه پهتی لاویدا بوو، به لام دهیزانی که تاکو ئیستا گهله لهگهل هیچ بالندهیه کدا به د لاپهقی و توندوتیژییه پهفتاری نه کردووه وه کو به رامبه رئهم کردیان. به تو په پیه وه له دلّی خوّیدا وتی: ((هه پیه که که کردیان. به تو په پیه وه له دلّی خوّیدا وتی: ((هه پیه که دووره کان، به په پی ده لیّل بوو ((فرین زوّر له وه زیاتره که به ته نها بال به په کدادان و ئه ملاولاکردن بی ته نانه ت سته نانه ت میشو وله په کیش نه وه ی پی ده کری! هه ر ئه وه نده به ده وری که وره ی نه وره ساندا خولانه و هی کی لارم ئه نجام دا، ئه ویش مه ر بق گالته، که چی بوو به هی ی نه وه ی له گه له ده ربکریم! گه مانه کویرن ؟ نابینان ؟ بیر له وه ناکه نه وه چه ند شکومه ندییه گه ر هه مو و مان فیری فرینی راسته قینه بین ؟!))

((بهلامهوه گرنگ نییه بیر له چی دهکهنهوه. فیریان دهکهم فرین یانی چی. ئهگهر ئهوان خوازیاری ئهو جوّره ژیانهن ئهوا من ده ژیم. ده بی وایان لی بکهم پهشیمان ببنه وه...)).

گویّی له دهنگیّک بوو، وهک ئهوهی له ناخیهوه سهری هه لدابی، دهنگیکی ناسک و هیمن بوو، به لام مووچرکیکی به لهشیدا هیناو بووه هوّی ئهوهی له ههوادا لهتریّک بدات.

((فلیچهری نهورهس! ئهوهنده لهگه لیاندا دلّرهق مهبه. نهورهسه کانی دی به دهرکردنی تق تهنها ئازاری خقیان داوهو، رقریّک دی به و کردهوهیهی خقیاندا بچنهوه، ئهوانیش ئهوه ببینن که ئیستا تق دهیبینیت. لهگه لیاندا سنگفراوان بهویارمه تیبان بده تا تیبگهن)).

لەولاى نووكى بالى راستيەوە، لە دوورىيەكى كەمەوە، تابانترىن نەورەسى سىپىي دونيا دەفىرى. بېئەوەى خۆى

ماندوو بكات سووك دهفرى. بيئهوهى بالنك له بالهكانى بجوولينى و، بهههمان خيرايى فرينى فيلچهر كه لهوه دهچوو دوا خيرايى بيت.

بن تاویک بالنده لاوهکه ئاشیفته و سهرسام بوو.

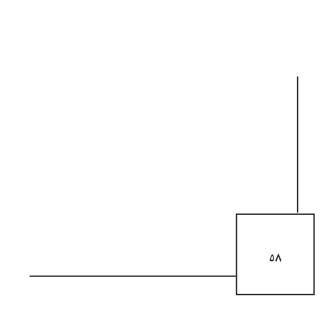
((چــى روودەدا؟ شـيّت بــووم؟ يـان مــردووم؟ ئەمە چييه؟!!))

دەنگە ھىمنەكە بوو بەراست و ئارامانە پرسىيى:

((فلیچهرلیندی نهورهس! ئایا حهز دهکهیت بگهیته بلنداییهک له فریندا که تیایدا گهله ببهخشی، فیر ببیت و، روزیک بگهرییته وه لایان و یارمهتبیان بدهیت؟))

فلیچه ربیری کرده وه گهرچی گهله دلّیان بریندار کردووه و ههستیان روشاندووه، به لام به رامبه رئهم پیشنیازه دلّرفینه ناتوانی درق بکات. بقیه به نه رمییه وه وتی: ((به لیّ حهز ده کهم)).

بالنده تابانه که به دهنگیکی پر له میهرهبانییه وه وتی: ((کهواته وهره پیشهوه فلیچهر، با له فرینی نزمهوه دهست پی بکهین)).

جۆناسان كاوەخۆ بەسەر گاشەبەردە دوورەكاندا دەسىوورايەوەو رادەما. لە دلى خۆيدا وتى: ((ئەم نەورەسە بچكۆلە شلەژاوە قوتابىيەكى نموونەييە بۆ فرين. لە ھەوادا بەھىزو سووك و تىژفر بوو، بەلام لەوانە گرنگتر ئەو ئەنگىزە قوولەى ناخىتى كە بۆ فىربوونى فرىن ھانى دەدا)).

ئەوەتانى بە سىمايەكى خۆلەمىشىى نادىارەوە وەك زريان توند وروژمى ھىنا. ئىنجا بەخىرايى سەدو پەنجا مىل لە كاژىرىكدا بەلاى مامۆستاكەيدا تىپەرى. ئىنجا بۆ وەرچەرخانىكى ئارام وستوونى ھەولىكى ترى دا، دەستى بە ژماردن كرد تا شانزە، بە دەنگى بەرز دەيژمارد.

((هەشت.. نۆ.. دە.. تەماشاكە جۆناسان، خەرىكم لەگەل بادا پېشبېركى دەكەم، يانزە... من دەمەوى فىرى وەستانە جوانەكانى تۆو خىراييەكانى تۆ بم.. دوانزە.. بەلام ئاخ... نەفرەت... من ناتوانم... سيانزە.. ئەم سىي ژمارەيە... چواردە..ئاخخخخ...)).

فلیچهر له داخی ئهوهی ههولهکهی شکستی هینا؛ توره بوو، ههستی کرد دواکهوتووه، بۆیه بهدهم هاوارهوه بهتوندی له وهرچهرخانیکی پیچهوانهدا لهتریکی داو، سهرهنجام بهدهم ههناسهبرکیوه سهد پی له خوار ماموستاکهیهوه خوی گرتهوه. ((جوناسان، پیدهچی تو وهختی خوت لهگهل مندا بهفیرو بدهیا من زیاد لهپیویست گیژم! زیاد لهپیویست دهبهنگما ههر له کوشش و تهقهللادام؛ کهچی ناگهمه مراد!))

جۆناسانى نەورەس لە بەرزاييەكەوە تەماشاى كردو سەرى راوەشاندو وتى: ((تا ئاوەھا بە گرژييەوە ھەلمەت بۆ سەرەوە بەريت، بيكومان ناتوانيت بگەيتە مراد. فليچەر تۆ لە سەرەتاى فريندا چل ميلت لە كاژيريكدا بەفيرۆ دا؟! دەبى لەسەرخۆ ئەو كارە ئەنجام بدەيت ريك و قايم بە؛ بەلام لەسەرخۆت بە، ئەمەت بىر نەچى!))

خۆى گەياندە ئەو شوينەي نەورەسە لاوەكەي لىيە.

((ئیستا وهره با پیکهوه ههول بدهین. تهماشای شالاوبردن بو سیهرهوه بکه. سهرهتایه کی ئاسان و نهرم)).

له ماوهی سی مانگدا جۆناسان بووه مامۆستای شهش قوتابی، که ههموویان له گهله دهرکرابوون؛ چونکه سهوداسهری ئهم بیرۆکه سهیره نوییهی فرین بوون: ((فرین لهپیناوی لهزهتی فریندا)) بهلای ئهمانهوه بهرزفرین ئاسانتر بوو له تیگهیشتنی هۆی پهنهانی پشت ئهو فرینه.

((ههر یهکیک له ئیمه وینهیهکین له نهورهسی مهزن، وینهیهک له بی سنووری و ئازادی))

جۆناسان له رۆخ دەريا ئەم قسانەى بۆ دەكردن.

((فرینی باشیش ههنگاویکه بق تیگهیشتن له سروشتی راستهقینهمان. دهبی تهواوی ئهو شتانه لهنیوبهرین که دهست و پیمان کوت دهکهن. ئهمهش ئامانجی ئیمهیه له مهشقی تیژفرین و کاوهخوفرین و فهزابرین)).

خەويكى قوول چۈوە چاوى قوتابىيەكان، چونكە تەواوى ئەو رۆژە بە ئاسمانەوە بوون، شەيداى مەشق بوون، چون خيراو خرۆشىينەر بوو. فيربوونى ھەر وانەيەكى نوى لە تىنويتىى دەشكاندن، بەلام شتاقيان، تەنانەت فليچەرلىندى نەورەسىش، نهگهیشتبوونه پلهی فرین بهخیرایی بیر، که به باوه ری ئهوان فرینی راستهقینه به جوناسان ههموو جاری دوو پاتی دهکرده وه: ((ته واوی جهسته تان؛ لهم نووکی باله وه تائه و نووکی بالتان، بریتیه له بیرتان که ده توانن له شیوه یه کدا بیبینن. کهی زنجیره کانی بیرتان پساند، زنجیره کانی جهسته شتان ده پسین)).

به لام ویزای ئهوهی جۆناسان پهنای بۆ پتر له وهسیلهیهک دهبرد بۆ دهربرینی بیروراکانی، کهچی به لای نهورهسه کانی ترهوه و ته کانی له ئه فسانه یه کی شیرین ده چوون و، هه ندیکجار له کاتی قسه کانی جۆناساندا: ئه وان خه و ده پیردنه و ه.

دوای مانگیک جۆناسان وتی: ((وهختی گهرانهوه بق ناو گهله هاتووه)).

هنری کالقینی نهورهس وتی: ((ئیمه ئاماده نین! قبوولمان ناکهنهوه! ئیمه دهرکراوین! ناچار نین بق شویننیک برقین تیایدا پیشوازیمان لی نهکهن. وانییه؟))

جۆناسان وەلامى دايەوە: ((ئێمە ئازادين لەوەدا بۆ ھەركوێيەك بچين و، چۆنمان بوێت ئاوەھا بين)).

ئینجا لەسەر لمەكەوە بەرەوخۆرئاوا، بەرەو سەرزەمینی گەلە لە شەقەی بالی دا. قوتابییەكانی تۆزیک شلەژان، چونكە یاسای گەلە دەلیت ئەوەی كە دەركرا بۆی نییە ھەرگیز بگەریتەوە. دە ھەزار سالیشە ئەم یاسایە نەشكینراوە.

ياسا دەيوت: بميننەوە.

جۆناسان دەيوت: برۆن.

جۆناسان نزیکهی میلیّک لهو ناوه دوور کهوتبۆوه. ئهگهر ئهمان بهمجۆره دەستهوئه ژنق دابنیشن، ئهوهنده نابات تهنها خوّی دهگاته لای گهلهی شهرانی.

فیلچه ربیدهنگییهکهی شکاندو وتی: ((باشه، مادامهکی ئیمه خوّمان به بهشیک له گهله نازانین، ناچار نین گویّرایهلّی یاساکانیشی بین. به لام له ههموو باریّکدا وا چاکتره ئیمهش لهگهلیدا بین ، تاکو ئهگهر شهریّک روویدا بتوانین یارمهتیی بدهین)).

بهمجۆره بهرهبهیانی ئه و رۆژه ههشت نهورهس به دوو دهسته، که دهتوت دوو پارچهی ئه نماسیکن، هاو بالی یه کدی له خورئاوادا له شهقهی بالیان دا، خیراییان سهدو سی و پینج میل بوو له کاژیریکدا. ههموو پیکهوه گهیشتنه شوورای کهناری گهله. جوناسان له ییشهوه بوو.

فلیچهری چالاکیش لای بالی راستیهوه، هنری کالقین که دلاوهرانه دهکوشا لای بالی چهپییهوه بوو. ئینجا ههموو بههیمنی بهلای راستدا وهرچهرخان. دهتوت بالندهیهکن دادهبهزیّه وهردهچهرخی و سدادهبهزیّتهوه. (با) قامچیی لینان دهدا.

پهیدابوونی ئهم پۆله نهورهسه تازهیه له ئاسمانی گهلهدا چون خهنجهریکی گهوره ههراوزهنای ژیانی نهورهسانی لیک ترازاندو ههشت ههزار چاو بی پیلوونان به سهرسامییهوه پوانییانه ئهو نهورهسانه.

تاکهتاکه ههر یهکیّک له ههشت بالندهکه بهتوندی و له وهرچهرخانیّکی تهواودا، بهرهوسهروو ورژمیان بردو لهم سورانهوهیهیاندا خیرایی خویان کهم کردهوه و بههیّری لهسهر لمهکه نیشتنهوه، ئینجا ههروهکو روّژانی دی جوّناسانی نهورهس سهبارهت به فرینهکهیان دهستی به رهخنهگرتن کرد.

به تهوسیکهوه وتی: ((سهرهتا ههمووتان له نیشتنهوهدا کهمیک خاو بوون...)).

وهک پریشکی ئاگر ژاوهژاو کهوته نیو گهلهوه.

((ئەمانە ئەو بالندانە نىن كە لە گەلە دەركران؟! ئەوەتانى گەراونەتەوە! بەلام ئەمە.. ئەمە ئەقل نايبرى).

پیشبینییه کانی فلیچه رلهمه پشه پهوه؛ لهنیو سه رسامی گهله دا ون بوو.

چەند نەورەسىكى لاوتر وتيان: ((زۆر چاكە، گريمان ئەمانە دەركراون، ئەى لەكوى ئەم فرينە فىربوون؟!))

کاژیریکی خایاند تا پهیامی ((گهورهی گهله)) به نیویاندا بلاو بوّه: ((ئهفهروّزیان بکهن. ههر نهورهسیک لهگهلّ نهورهسیکی دهرکراودا بئاخقیّت، ئهویش دهچیّته ریزی دهرکراوانهوه. ههر نهورهسیک بایه به نهورهسیکی دهرکراو بدات، مانای وایه یاسای گهلهی شکاندووه)).

نهورهسهکان به پهروبالی خوّلهمیشییانهوه پشتیان کرده جوّناسان و هاوریکانی، به لام جوّناسان گویی به وه نهدا. ههر ریک لهسهروو شوورای کهنارهوه مهشقی دهکرد. بوّ یهکهم جاریش به رهقییهوه رهفتاری لهگهل قوتابییهکانیدا دهکرد تا زیاتر هانیان بدات.

جۆناسان قیژاندی: ((مارتنی نهورهس! تق وتت که فرینی خیرای نزم دهزانیت. تا ئهو دهمهی نهیسهلمینیت واته نایزانی! دهی بفره!))

بهمجوّره، مارتن ویلیهم، نهورهسه بچووک و هیمنهکه، تا له تیغی نیگای ماموّستاکهی ههلیّ، له شوینی خوّی وهها راپه پی که خویشی سهر سورماو، دهستی به نمایشیکی ئهفسووناویی فرینی خیرای نزم کرد. له کزترین شهمالدا؛ توانیی بو گوژم و نیشتنهوهی دووباره، بالهکانی بنوشتینیتهوه بهبیئهوهی لهسهر لمهکهوه تا ههورو، له ههورهکهوه بوّ سهر لمهکه تاقه جاریک چیپه بالهکانی لیک بدات.

چارلز رۆلاندى نەورەسىيش لە بلندايى كيوباى مەزنەوە توانيى بۆ بەرزىى بىست و چوار ھەزار پى بفرى، پاشان لە ئاورىشمى ھەواى فىنكدا بە سەرسامى و شادىيە وە دابەزى، لە سەرمانا لەشى شىن ھەلگەرابوو. بريارىشى دا كە بۆ رۆژى ئايندە بەرزترىش بفرى.

فلیچهری نهورهس، که هیچ یهکیّک وهک ئه و عاشقی هه وا برین نهبوو؛ سهرکه و تو وانه شانزدهههمین سوو پرانه و هی ئارامی ستوونیی خوّی ئه نجام دا. پوژی دواتریش به سی ته قله سهرکه و تنه کهی خوّی گهیانده لووتکه و ، له به رتیشکی خوّره تاوداو له به درییه و نه و ره سانه ی که ناردا که به درییه و ته ماشایان ده کرد؛ یه روباله سیسه کهی ده دره و شابه و ه.

جۆناسان بەردەوام لاى يەكىك لە قوتابىيەكانى بوو، شتى بۆ روون دەكردنەو، پىشنىازى دەخستە بەردەميان، رەق بوو لەگەليانداو رىنوىنىي دەكردن. ھەر بۆ سەرگەرمى، لە شەوو ھەورو تۆف و كرىنوەدا لەگەلياندا دەفىرى و، ھاوكات لەگەل

ئەمانەدا؛ نەورەسەكانى گەلە بى دەسەلاتانە لەسەر زەوى لە دەورى بەكدى كۆرەبورنەرە.

وهختی فرین کرتایی دههات؛ قوتابیهکان به ئازادی بهسهر لمهکهدا بلاو دهبوونهوهو، تا دههات باشتر گوییان بی قسهکانی جوناسان شل دهکرد. هزری وا سهیرو بهجوشی له کهللهدا بوو که نهیاندهتوانی لیی حالی بن، به لام ههرچونیک بووایه له ههندی لهو هزرانهی تیدهگهیشتن.

* * *

شهوان هیدی هیدی ئەلقەیەكی دی بەدەوری ئەلقەی قوتابییهكاندا دروست دەبوو. ئەلقەیەك لەو نەورەسانەی كە خوازیاری فیر بوون بوون و، لە دور تاریكیدا چەندان كاژیر گوییان شل دەكردو، نەیاندەویست كەس ببینن یان ببینرین و پیش ئەومی خور هەلبی ون دەبوونەوه.

ریّک مانگیّک پیش گهرانهوه بوو که یهکهم نهورهس گهلهی جیهیشت و ویستی فیری فرین بیّت، ئهم کاره بووه هوّی دهرکردنی تیرانس لوّویلی نهورهس و تاوانبارکردنی به شکاندنی یاسای گهله، ئهمیش بوو به ههشتهمین قوتابیی جوّناسان.

شەويكى تريش كىرك مايناردى نەورەس لە گەلە دەرپەرى و بەدەم گاگۆلكيوە لەسەر لمەكە بالى چەپى بەسەر زەويدا دەكيشاو لەبەردەم جۆناساندا كەوتە سەر چۆك.

به دهنگیکی لهرزوکهوه وتی: ((یارمهتیم بده)). دهتوت له سهرهمهرگدایه ((لهم دونیایهدا له ههموو شتیک زیاتر عاشقی فرینم)).

جۆناسان وتى: ((كەواتە ھەلسەو پيشىم كەوە، لەسەر زەوى بەرز بەرەوە و، لەگەل مندا بكەوە فرين، دەى با دەست پى كەىن)).

((به لام ئهى نابينيت؟ بالم ناتوانم بالم بجوولينمهوه))

((ماریناردی نهورهس! تو ئهو ئازادییهت ههیه که خودی خوت بیت، خودی راستهقینهت، لیرهداو ههر ئیستاش. هیچ شتیکیش ناتوانی ببیته کوسپی سهر ریت، ئهمهیه یاسای راستهقینهی نهورهسی مهزن)).

((دهته وي بليي كه من دهتوانم بفرم؟!))

((من دەڵێم كە تۆ ئازادىت)).

به سانایی و چاپووکی؛ کریک مایناردی نهورهس بالهکانی کردهوه و بی هیچ خوّماندووکردنیک، له ههوای شهوی ئهنگوستهچاودا دهستی کرد به فرین. گهله له قریوهی ئهو راپهری، له بهرزیی پینج سهد پیوه، تا ئهو رادهیهی که له توانایدا بوو هاواری کرد: ((من دهتوانم بفرم! گوی بگرن من دهتوانم بفرم!)).

لهگهل هه لاتنی خوردا نزیکهی هه زار بالنده له ده ره وهی ئه لقه ی قوتابییه کان و هستان و به تاسوقه و ته ماشای مارینار دیان ده کرد. ئه مانه به لایانه و گرنگ نه بو و ببینرین یا نه بینرین،

گویّیان شل کردبوو تا پهی به وشهکانی جوّناسانی نهورهس بهرن.

جۆناسان سەبارەت بە شتى زۆر سادە دەدوا، سەبارەت بەوەى ھەموو نەورەسىپك مافى ئەوەى ھەيە كە بغریت و، ئازادى سروشتى راستەقىنەيەتىو، ھەرچيەك لەبەردەم ئەم ئازادىيەدا بېيتە كۆسىپ پيويسىتە لەناو بېرى، ئىدى ئەو شتە دابونەرىت بى،

یان بیروباوه ری هیچوپووچ و، یان ههر کوّت و پیّوهندیکی دی. دهنگیّک لهنیّو ئاپوّره وه بهرز بوّوه: ((تهنانه ت گهر یاسای گهله ش بیّ؟))

جۆناسان وتى: ((تاقە ياساى راستەقىنە ئەو ياسايەيە كە ئىمە بەرەو ئازادى رىنمايى دەكات، بە تەنھا ئەمە ياساى راستەقىنەيە)).

دەنگێکى دى بڵند بۆوە: ((چۆن چاوەرێى ئەوە دەكەيت كە ئێمە ھەموومان وەكو تۆ بفرين؟ تۆ نەورەسێكى بەھرەمەندو خوداييت و، لە باڵندەكانى دى بەرزتريت)).

جۆناسان وەلامى دايەوە: ((ئەى فليچەرو لۆويل و چارلز رۆلاند! ئەوانىش ھەر بەھرەمەندو خودايىن؟ ھىچيان لە تۆ زياتر نيە و، ھەروەھا منيش. تاقە جياوازيى راستەقىنە ئەوەيە كە ئەوان خەرىكن لە ئامانجى بوونى خۆيان تىدەگەن و لەو پىناوەدا كار دەكەن و ھەول دەدەن)). قوتابىيەكانى جۆناسان، جگە لە فلىچەر، بە گران لەوە حالى دەبوون. نەياندەزانى كە نەينىي كارەكەيان ھەر ئەوە بوو كە ئەنجاميان دەدا.

* * *

رۆژ بە رۆژ ژمارەى نەورەسان لەزيادبووندا بوو، دەھاتن تا پرسىيار بكەن و، خەوشەكانى خۆيان بزانن و، فيرى شەيدايى بن.

بەيانيەكيان، پاش مەشقى تىژفرىن، فليچەر بە جۆناسانى وت:

((له نيّو گەلەدا وا باوە كە تۆ ئەگەر كورى نەورەسى مەزن نەبىت؛ كەواتە ھەزاران ساڵ پيش سەردەمى خۆت كەوتوويت)).

جۆناسان ئاخىكى ھەلكىشا. بىرى كىردەوە كە ئەوانە لەبەرئەوەى تىناگەن تۆ بە ئەھرىمەن يا يەزدان دەزانن.

((تۆ دەڭيى چى فليچ؟ ئايا ئيمە پيش سەردەمى خۆمان كەوتووين؟))

فلیچهر پاش بیدهنگیهکی دریژ وتی: ((چاکه، ئهم جوّره فرینه ئهستهم نییه، ههرکهسیک بیهوی دهتوانی فیر ببیت. ئهمه چ پهیوهندیهکی به سهردهمهوه ههیه. دهشی پیش دابونهریته کوّنهکان کهوتبین و، له دوّزینهوهی شیوازیکی نویی فریندا پیش زوّربهی نهورهسانی دهریا کهوتبین)).

جۆناسانیش که بۆ پهرینی پیچهوانه و سووک و کورت سووری دهخوارد وتی: ((ئهمه قسهیهکه زوّر باشتر لهو قسهیه که ده نیّمه پیش سهردهم کهوتووین)).

* * *

ههفتهیه کتینه په پی که کارهساته که روویدا. فلیچه شیوه کانی فرینی خیرای بق دهستهیه که قوتابییه تازه کانی نمایش ده کرد. فلیچه ر تازه به گوژمه وه له به رزایی حه وت هه زار پیوه ده هاته خوارو، هه روه کو تیرهستیرهیه کی خوله میشی چهند پی له سه روو که ناره وه تیژ تیده په پی وه ختی بالندهیه کی لاو که یه کهم فرینی سووکی خوی فیر ده بو و به دوای دایکیدا ده گه پا؛ هاته به رده می، فلیچه ر

لیندی نهورهس بۆئهوهی خۆی به و نهورهسه بچكۆلهیه دا نهكیشیت؛ له ده یه کی خوله کیکدا زوّر به توندی به لای چه پدا وهرچه رخا. به خیرایی زیاتر له دووسه د میل له کاژیریکدا خوّی به گاشه به ردیکی درنال درنالدا دا. ده توت گاشه به رده که دهرگایه کی قورسی دیو ئاسایه و جیهانیکی تری به پروودا والا کردووه. ترس و له رزو تاریکی پیچکه ی بو ده روونی خوّش کرد و، پاشان مهله ئاسا که و ته ئاسمانیکی پیوارو سهیرو سهم مهم ده وه، له یادی خوّی ده برده وه، بیری ده که و ته وه، له یادی خوّی ده برده وه، ترساو.. غه مگین و پهشیمان بوو، فره پهشیمان. سه دایه کی دایه وه...

(فلیچهر، هونهر لهوهدایه ئیمه تهقهلا بکهین تا له کوّت و ییّوهندهکانی خوّمان رزگارمان بیی.

ئەمەش بە رێگايەكى دروست؛ نەك كتوپڕ. ھێۺتا ماومانە بەنێو گاشەبەردەكاندا گوزەر بكەين.

به لام له ئايندهدا ئهوهش ئهنجام دهدهين)).

((جۆناسان!))

مامۆسىتاكەى گاڵتەئامىزانە وتى: ((ناوىكى ترىشىم ھەيە؛ كورى نەورەسى مەزن)).

((ليره چى دەكەين؟ گاشەبەرد!! من نەمردووم؟.. ئايا.. من نەمردووم؟))

(رئۆ.. فلیچ، بەسە، بیر بكەرەوە، ئەوەتانى قسەم لەگەڵ دەكەبت، كەواتە ماوپت و نەمردووپت،

وانىيە؟ ھۆى ئەوە بوو لەپرىكدا ئاستى بىرى خۆت گۆرى. ئىستاش لە ھەلبۋاردندا سەربەستىت؛ دەتوانىت لىرە بەم ئاستهوه بمینیتهوه که گهلی بهرزتره لهو ئاستهی تیتپه پاندووه، یان ده توانیت بگه پیتهوه و سه رگه رمی فیرکردنی پوله نهوره سه که ببیتهوه. گهوره کان هیواخواز بوون دووچاری به لایه ک بووبیت، به لام ئیستا ههر پووپه شییان بو ماوه تهوه و، نازانن له داخدا چی بکهن)).

((بیکومان حهز دهکهم بگهریمهوه لای پوله نهورهسهکه، هیشتا بهگویرهی پیویست قوتابییهکانم فیر نهکردووه!)) ((زورباشه فلیچهر، بیرته که دهمانوت جهسته بریتیه لهو

بیرۆکەیەی کە ھەتە دەربارەی..؟))

فلیچهر سهریّکی راوهشاندو بالهکانی کردهوه و، ناکاو تهماشای کرد به سهر ئاسمانی موّلگهی نهورهسانی گهلهوهیه. که بوّ یهکهم جار خوّی راتهکاند؛ قریوهو ههراوزهنا له ئاپوره ههاسا.

((زیندووه! مردبوو! کهچی ئیستا زیندووبوّتهوه! کوری نهورهسی مهزن ههر ئهوهنده نووکی بالّی خوّی لی خشاند؛ ئیتر زیندووی کردهوه!!))

((نهء، ئهوه کوفره! ئهو نهورهسه شهیتانه! شهیتانهو هاتووه تا یهکینتیی ریزهکانی گهله لیک بترازینیت!))

ئهم رووداوه ترسی خسته دڵی ئهو چوار ههزار نهورهسهوه که له دهوری یهکدی خر ببوونهوه. واقیان ورما بوو. هاواری ((شهیتانه!)) وهک زریانی توفانیکی دهریایی له گهروویانهوه بهرز دهبوه. چاوهکان گریان لی دهباریو، دهنووکهکان تیژو برنده ببوون، نیازیان بوو فلیچهر لهناو بهرن؛ ههموو پیکهوه شالاویان هینا. جوناسان پرسیی: ((فلیچهر، بهباشی دهزانیت ئیره جیبهیلین؟))

((منیش وام پی باشه)).

له چاوتروکانیکدا نیومیل له گهله دوور کهوتنهوه، گهله به حهپهساوی دهنووکی به باق و بریقیان بهرهو ئاسمانی چۆل داچهقاند.

* * *

جۆناسان بەحەسرەتەرە وتى:

((نازانم بۆچى، د وارترین كار لهم دونیایه دا ئهوهیه بالندهیه كه ناعه ته بالندهیه كه ماوهیه كی بالندهیه كه میش خۆى ئهوه تاقى بكاتهوه؛ دهزانى كه ئهمه راسته! بۆچى قهناعه تپیكردنى یه كیكى دى بهم حهقیقه ته ئهمه نده د رواره ؟!))

فلیچەر هیشتا هـهر چـاوی سـهرسـامـیی دەتروکاند، پرسـیے:

((تق چیت کرد؟ ئیمه چقن گهیشتینه ئیره؟))

((ئەى تۆ نەتوت ھەز دەكەم لە گەلە دوور بكەومەوە؟))

((بەلى بەلام ئەي تۆ..)).

((ئەمەش مەشقىكى دىكەيە فليچەر..)).

* * *

تا بەرەبەيان گەلە ئەو بى ئاوەزىيەى خۆى لەبىر چۆوە. بەلام فلىچەر لەبىرى نەچۆوە.

(جوناسان، بیرته سهروهختیک چیت دهوت؟ دهتوت دهبی گهلهکهمان ئهوهنده خوش بویت که بگهریینهوه بو لایان و

یارمهتییان بدهین تا فیّر بن؟)) ((بهڵێ)).

((من سەيرم لى دى! تۆ چۆن دەتوانىت كۆمەلايك بالندەت خۆش بوى؛ كە ئەوەندە نابى ويسىتيان بتكوژن؟!))

((فلیچ.. تۆ ئەو شتەت خۆش ناوێ تیایاندا. بیگومان تۆ رقت لە لایەنی بەدی و نەگریسییه تیایاندا، بەلام دەبێ بزانیت چۆن نەورەسە راستەقینەكەیان تیدا دەبینیت؛ واتە ئەو لایەنی باشیهی كە لە دەروونی هەموویاندا هەیەو، یارمەتییان بدەیت تا ئەو باشییه له ناخی خۆیاندا بدۆزنەوه. ئەمە تیروانینی منه بۆ خۆشەویستی. دۆزینەوەی ئەم رییهش شتیکی جوانه. بۆ نموونه دیتەوە یادم، بالندەیەكی لاوی سەرسەخت كە ناوی فلیچەر لیندی نەورەس بوو، لە گەلەی خۆی دەركرابوو، ئامادە بوو تا مردن لەگەل گەلەدا بجەنگێو بناغەی دۆزەخیکی تال بەسەر گاشەبەردەكان بۆ خۆی دابریژیت، بەلام ئەوەتانێ ئیستاو لیره بەھەشتی خۆی خولقاندووە و، رابەریتیی گەلەش دەكات بۆ ئەم رییه)).

فلیچهر تهماشایهکی ماموستاکهی کردو، بو تاویک ترس له چاوانیدا نیشت.

((من رابهریتی بکهم؟ مهبهستت چییه؟ من ببمه رابهر؟ لیره تق مامقستایت.. ناتوانیت جیمان بهیلیت)).

((ناتوانم؟! تۆش لەو بروايەدا نىت كە دەشى گەلەى دىكە ھەبن، فلىچەرى دىكە ھەبن، لە رىڭاياندا بەرەو رووناكى؛ لە ئىرە زياتر پىرىسىتىان بە مامۆسىتا ھەبىت؟))

((به لام من؟ جۆن، من تهنها نهورهسیکی ئاساییم و هیچی تر، به لام تق...)).

جۆناسان قسىەكەى پى بىرى: ((... تاقانەى نەورەسىى مەزنم!))

جۆناسان ئاخىكى ھەلكىشاو روانىيە دەرياو وتى:

((تـۆ ئىتر پێویستیت به من نییه. تۆ پێویستیت به دۆزینهوهی خودی خۆته، ههر ڕۆژهو شتێک زیاتر. نهورهسه راستهقینهکه؛ واته فلیچهر، نهورهسه ئازادهکهی ناو ناخت، ئهو مامۆستایهی تۆیه. تۆ پێویستیت به ناسین و تێگهیشتن و ئهزموونی ئهوه)).

پاش تاویک، جهسته ی جوناسان له ههوادا شهپولی دهدا و، به نووریکی کزهوه دهبریسکایه وه و، ئینجا وه ک قهوارهیه کی تهنک هاته بهرچاو. وتی: ((مههیله سهبارت به من واتهوات بلاو بکهنه وه.

مههیله من به خواوهند بزانن. باشه فلیچ؟ من تهنها نهورهسیکم و حهز به فرین دهکهم، دهشی..)).

((جۆناسان)).

چریسکه ی نووره کزهکه نهما. جۆناسانی نهورهس له بۆشایی ئاسماندا ون بوو.

* * *

پاش ماوهیه کی کورت، فلیچه ری نهوره س به رهو ئاسمان بالی لیک ناو، گهیشته کن دهستهیه ک قوتابیی نوی که له گهله دهرکرابوون و تامهزر قی یه که م وانه بوون.

بەسەنگىنىيەوە وتى:

((سلهرهتا دهبی ئهوه تیبگهین که ههر نهورهسیک خهیالیّکی بی سنووری ئازادییه، وینهیهکه له نهورهسی مهزن، سهرانسهری بهدهنی ئیوهش؛ واته لهم نووکی بالهوه تا ئهو نووکی بالتان؛ شتیک نییه جگه لهو بیروّکهیهی ههتانه دهربارهی جهستهی خوّتان)).

نهورهسه لاوهكان به سهرسامييهوه تهماشايان دهكرد. بيريان كردهوه؛ ئهم قسانه فهرمانيك نين بق فرين بهدهم سوورانهوهوه.

فلیچهر ئاخیکی هه لکیشاو کهمیک له نهورهسهکان راماو بهردهوام بوو:

((هوم.. ئاه.. زۆر چاكه.. دهى با دەست به فرينيكى نزم بكەين)).

که ئهم قسهیهی کرد، ناکاو قسهکهی جوّناسانی بیر کهوتهوهو، تیّگهیشت که ماموّستاو هاوریّکهی ههروهکو ئهم خوّیشی، نه قدیس بووهو نه خواوهند. له دلّی خوّیدا قسهی بوّ جوّناسان کرد.

((سنووریّک لهئارادا نییه جوّناسان! کهواته باشه، کاتیّک دی دهروّم تا له ئاوریشمی ههوادا گوزهر بکهم و له کهنار تودا دهربکهومهوه و یه که دوو هونهری فرینت پیشان بدهم، ئهو کاته ش هیند دوور نییه!))

ئىيدى بەمجۆرە دەپويسىت وەك مامۆستايەكى

بەزەبروزەنگ لەبەرچاوى قوتابىيەكانى خۆى بنوينىت، بەلام ناكاو فلىچەرى نەورەس؛ نەورەسە راستەقىنەكەى ناو ناخى قوتابىيەكانى بىنى. بەم دىمەنە دلى سەرشار بوو لە عىشق و خۆشەويستى.

بیری کردهوه... ((سنووریک لهئارادا نییه، جۆناسان)). ئینجا زهردهخهنهیهکی هاتی و نهبهردهکهی بق فیربوون دهستی یی کرد.

سەرچاوە:

Jonathan Livingston Seagull RICHARD BACH HarperCollins Puplishers Ltd London ۱۹۷۰